الجزء ٢٧ الحزب ٥٣

۞ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ ٣١ قَالُوٓاْ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمٍ
مُّجْرِمِينَ ٣٢ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ٣٣ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ
لِلْمُسْرِفِينَ ٣٤ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٣٥ فَمَا وَجَدْنَا
فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ٣٦ وَتَرَكْنَا فِيهَآ ءَايَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ
ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ٣٧ وَفِي مُوسَىٰٓ إِذْ أَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَٰنٍ
مُّبِينٍ ٣٨ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِۦ وَقَالَ سَٰحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ٣٩ فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ
فَنَبَذْنَٰهُمْ فِي ٱلْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ٤٠ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلرِّيحَ
ٱلْعَقِيمَ ٤١ مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَٱلرَّمِيمِ ٤٢
وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُواْ حَتَّىٰ حِينٍ ٤٣ فَعَتَوْاْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَهُمْ يَنظُرُونَ ٤٤ فَمَا ٱسْتَطَٰعُواْ مِن قِيَامٍ
وَمَا كَانُواْ مُنتَصِرِينَ ٤٥ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُواْ قَوْمًا
فَٰسِقِينَ ٤٦ وَٱلسَّمَآءَ بَنَيْنَٰهَا بِأَيْيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ٤٧ وَٱلْأَرْضَ
فَرَشْنَٰهَا فَنِعْمَ ٱلْمَٰهِدُونَ ٤٨ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٤٩ فَفِرُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٥٠
وَلَا تَجْعَلُواْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٥١

31 Avraam (pacea fie asupra sa) a zis îngerilor: „Ce v-a adus pe voi? Și ce doriți?" 32 Îngerii i-au răspuns, spunând: „Noi am fost trimiși la un neam de nelegiuiți, care săvârșesc cele mai rele păcate.

33 Pentru a abate asupra lor pietre de lut întărit.

34 Însemnate de Domnul tău, o, Avraam, și trimise asupra celor care au încălcat limitele lui Allah și care au exagerat în necredință și păcătuire!" 35 Și i-am scos Noi din cetatea lui Lot pe aceia care erau credincioși, pentru a nu fi ei atinși de pedeapsa [destinată] nelegiuiților.

36 Dar nu am găsit în cetatea lor decât o singură casă de oameni supuși [musulmani], casa familiei lui Lot (pacea fie asupra sa). 37 Și am lăsat Noi în cetatea neamului lui Lot dintre semnele pedepsei ceea ce dovedește osânda trimisă asupra lor. Astfel, să ia aminte aceia care se tem de chinul cel dureros care i-a ajuns pe ei, și să nu săvârșească cele pe care aceștia le-au săvârșit, pentru a fi salvați de aceasta [pedeapsă]. 38 Și în Moise [și în cele întâmplate lui], când l-am trimis Noi la Faraon, cu dovezi limpezi, este un semn pentru cel care se teme de o pedeapsă dureroasă.

39 Însă Faraon, respingând adevărul prin forță și armatele sale, a zis despre Moise (pacea fie asupra sa): „El este un vrăjitor care înșeală oamenii, sau un nebun care spune lucruri pe care nu le înțelege!" 40 Și l-am apucat Noi pe el și pe toți oștenii lui, și i-am aruncat în mare; și au fost înecați și distruși. Astfel, Faraon a primit cele pe care le merita pentru vina sa, pentru că el a mințit și a pretins că ar fi un dumnezeu. 41 Și în 'Ad, poporul lui Hud, se află un semn pentru cel care se teme de un chin dureros. Atunci când am trimis la ei un vânt care nu aducea ploaia, și nici nu ajuta la polenizarea pomilor, și nici nu cuprindea în el niciun spor [sau binecuvântare].

42 Care nu a lăsat niciun suflet, niciun bun și nici nimic altceva din ceea ce a atins, fără a-l distruge și a-l lăsa în urma sa asemenea unei pulberi împrăștiate. 43 Și în Thamud, poporul lui Salih (pacea fie asupra sa) este un semn pentru cel care se teme de un chin dureros, atunci când li s-a zis lor: „Bucurați-vă de viața voastră, până ce sfârșitul vă va veni!" 44 Și ei s-au semețit împotriva poruncii Domnului lor, s-au arătat trufași față de acceptarea credinței și față de supunere, și i-a lovit pe ei strigătul osânditor în vreme ce ei priveau cum aceasta se producea. Și ei fuseseră avertizați de căderea pedepsei cu trei zile înainte ca aceasta să se fi produs. 45 Și ei nu au avut puterea de a respinge pedeapsa pogorâtă asupra lor, și nu au avut nicio putere prin care să se apere de ea.

46 Și noi am nimicit neamul lui Noe, înecându-i, mai înaintea acestor mincinoși [necredincioși], căci ei au fost un neam ce a încălcat supunerea față de Allah și a meritat pedeapsa primită.

47 Iar cerul l-am înălțat, și am perfecționat structura sa cu putere. Și Noi lărgim marginile ei.

48 Iar pământul l-am întins celor care trăiesc pe el, ca un așternut. Și Noi suntem Cei care întind cel mai frumos atunci când l-am netezit pentru ei! 49 Și din fiecare lucru Noi am creat perechi, asemenea bărbatului și femeii, cerului și pământului, uscatului și mării. Poate că voi vă veți lăsa îndemnați și vă veți reaminti de Unicitatea lui Allah, Cel care a creat fiece lucru în perechi, și vă veți aminti Puterea Sa.

50 Așadar fugiți voi de pedeapsa lui Allah către răsplata Lui, prin supunerea față de El și ferirea de nesupunere! Cu adevărat, o, oameni, eu sunt pentru voi un prevenitor limpede cu privire la pedeapsa Sa.

51 Și nu adorați pe nimeni altcineva alături de Allah, înlocuind astfel adorarea de drept a lui Allah cu cea a unui idol fals. Cu adevărat, eu sunt pentru voi un prevenitor limpede din partea Lui.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Credința reprezintă cea mai înaltă treapta a islamului.**

2 - Distrugerea de către Allah a popoarelor mincinoase [și necredincioase] reprezintă o lecție pentru omenire.

3 - Teama de Allah impune grăbirea către El, Preaslăvitul, prin împlinirea de fapte bune, și nu fuga de El.

كَذَٰلِكَ مَآ أَتَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُواْ سَاحِرٌ أَوۡ مَجۡنُونٌ ٥٢
أَتَوَاصَوۡاْ بِهِۦۚ بَلۡ هُمۡ قَوۡمٞ طَاغُونَ ٥٣ فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡ فَمَآ أَنتَ
بِمَلُومٖ ٥٤ وَذَكِّرۡ فَإِنَّ ٱلذِّكۡرَىٰ تَنفَعُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٥٥ وَمَا خَلَقۡتُ
ٱلۡجِنَّ وَٱلۡإِنسَ إِلَّا لِيَعۡبُدُونِ ٥٦ مَآ أُرِيدُ مِنۡهُم مِّن رِّزۡقٖ وَمَآ أُرِيدُ
أَن يُطۡعِمُونِ ٥٧ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلۡقُوَّةِ ٱلۡمَتِينُ ٥٨
فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذَنُوبٗا مِّثۡلَ ذَنُوبِ أَصۡحَٰبِهِمۡ فَلَا يَسۡتَعۡجِلُونِ ٥٩
فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن يَوۡمِهِمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ٦٠

آياتها ٤٩ — سُورَةُ الطُّورِ — ترتيبها ٥٢

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلطُّورِ ١ وَكِتَٰبٖ مَّسۡطُورٖ ٢ فِي رَقّٖ مَّنشُورٖ ٣ وَٱلۡبَيۡتِ
ٱلۡمَعۡمُورِ ٤ وَٱلسَّقۡفِ ٱلۡمَرۡفُوعِ ٥ وَٱلۡبَحۡرِ ٱلۡمَسۡجُورِ ٦ إِنَّ
عَذَابَ رَبِّكَ لَوَٰقِعٞ ٧ مَّا لَهُۥ مِن دَافِعٖ ٨ يَوۡمَ تَمُورُ ٱلسَّمَآءُ
مَوۡرٗا ٩ وَتَسِيرُ ٱلۡجِبَالُ سَيۡرٗا ١٠ فَوَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ
١١ ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي خَوۡضٖ يَلۡعَبُونَ ١٢ يَوۡمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ
جَهَنَّمَ دَعًّا ١٣ هَٰذِهِ ٱلنَّارُ ٱلَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ١٤

(52) Asemenea acestei minciuni căreia i-a dat curs neamul Meccăi, au făptuit și popoarele de mai înainte. Și nu le-a venit lor niciun trimis, fără ca ei să nu zică despre el: „Acesta este un vrăjitor sau un nebun!"
(53) Oare necredincioșii de mai înainte și cei care au venit după ei, în timpurile din urmă, și-au lăsat ca moștenire [unii altora] tăgăduirea profeților?! Nu, ci ei au fost adunați laolaltă de ticăloșia lor.
(54) Așadar, întoarce-te, o, tu, profetule, de la acești mincinoși; și tu nu vei fi [de nimic] învinovățit, căci tu le-ai transmis cele cu care ai fost trimiși la ei!
(55) Și să nu te oprească pe tine îndepărtarea și refuzul lor de a înțelege și a lua aminte, ci învață-i și îndemnă-i pe ei, căci îndemnarea le este benefică oamenilor cu credință în Allah!
(56) Eu nu i-am creat pe djinni și pe oameni decât pentru ca ei să Mă adore numai pe Mine, și nu i-am creat pentru a-Mi face mie asociați.
(57) Eu nu voiesc de la ei îndestulare și nici nu voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine.
(58) Cu adevărat, Allah este Întreținătorul [și Îndestulătorul] supușilor Săi și ei toți sunt în nevoie de îndestularea Sa. Și El este Stăpânul puterii, Cel Statornic, pe care nimeni nu Îl poate învinge. Cu toții, djinnii și oamenii sunt supuși în fața Puterii Sale, Preaslăvitul.
(59) Aceia care s-au nedreptățit pe ei înșiși, tăgăduind, o, tu, profetule, vor avea parte de o pedeapsă asemenea tovarășilor lor de mai înainte de ei. Și ea are un termen prestabilit. Așadar să nu-Mi ceară ei să o grăbesc, înainte de a veni termenul ei! (60) De pieire și pierzanie vor avea parte cei care nu cred în Allah, și i-au tăgăduit pe profeții lor în privința Zilei Învierii cu care sunt amenințați, pentru pogorârea pedepsei asupra lor!

Surat At-Tur

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol: **Dezmințirea suspiciunilor celor tăgăduitori [și mincinoși], prin intermediul prezentării unor argumente și dovezi limpezi, în sensul îndrumării lor la conformare și supunere.**

Interpretarea sensurilor [Tafsir]: **(1) Allah a jurat pe muntele pe care i-a vorbit lui Moise (pacea fie asupra sa). (2) Și a jurat pe Cartea cea scrisă [în rânduri]. (3) Pe un pergament întins, deschis asemenea Cărților pogorâte! (4) Și a jurat pe Casa cea locuită de Îngeri în ceruri, întru adorarea lui Allah.**
(5) Și a jurat pe cerul cel înalt, care este bolta pământului! (6) Și a jurat pe marea cu adâncurile sale!
(7) Că osânda Domnului tău, o, profetule, va veni fără îndoială asupra necredincioșilor! (8) Nu există niciun apărător care să o poată împiedica de la ei. (9) În Ziua în care cerul se va cutremura și se va tulbura, vestind Ziua Judecății. (10) Și munții se vor urni din loc.
(11) De pieire și pierzanie vor avea parte în acea Zi cei care tăgăduiesc pedeapsa care le-a fost făgăduită necredincioșilor. (12) Și care în nelegiuire se joacă cu vorbe deșarte, și nu iau aminte, și nu se tem de înviere!
(13) În Ziua aceea vor fi ei împinși cu putere și neîndurare în focul Gheenei. (14) Și li se va spune lor cu mustrare: „Acesta este Focul pe care voi l-ați luat drept minciună, atunci când profetul vostru v-a avertizat în privința lui.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Necredința este aceeași, chiar și dacă s-au diferențiat modalitățile sale și s-au diversificat oamenii săi, locul și timpul acesteia. 2 - Mărturia lui Allah pentru transmiterea [completă a] Mesajului de către profetul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). 3 - Înțelepciunea creării djinnilor și a oamenilor este plinirea supunerii față de Allah, în toate formele sale. 4 - În Ziua Învierii situația Universului se va schimba.**

أَفَسِحۡرٌ هَٰذَآ أَمۡ أَنتُمۡ لَا تُبۡصِرُونَ ١٥ ٱصۡلَوۡهَا فَٱصۡبِرُوٓاْ
أَوۡ لَا تَصۡبِرُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡكُمۡۖ إِنَّمَا تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٦
إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ فِي جَنَّٰتٖ وَنَعِيمٖ ١٧ فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ
وَوَقَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ١٨ كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ هَنِيٓـَٔۢا بِمَا
كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٩ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٖ مَّصۡفُوفَةٖۖ وَزَوَّجۡنَٰهُم
بِحُورٍ عِينٖ ٢٠ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱتَّبَعَتۡهُمۡ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ أَلۡحَقۡنَا
بِهِمۡ ذُرِّيَّتَهُمۡ وَمَآ أَلَتۡنَٰهُم مِّنۡ عَمَلِهِم مِّن شَيۡءٖۚ كُلُّ ٱمۡرِيِٕۭ بِمَا
كَسَبَ رَهِينٞ ٢١ وَأَمۡدَدۡنَٰهُم بِفَٰكِهَةٖ وَلَحۡمٖ مِّمَّا يَشۡتَهُونَ ٢٢
يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا كَأۡسٗا لَّا لَغۡوٞ فِيهَا وَلَا تَأۡثِيمٞ ٢٣ ۞ وَيَطُوفُ عَلَيۡهِمۡ
غِلۡمَانٞ لَّهُمۡ كَأَنَّهُمۡ لُؤۡلُؤٞ مَّكۡنُونٞ ٢٤ وَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ
بَعۡضٖ يَتَسَآءَلُونَ ٢٥ قَالُوٓاْ إِنَّا كُنَّا قَبۡلُ فِيٓ أَهۡلِنَا مُشۡفِقِينَ
٢٦ فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ٢٧ إِنَّا كُنَّا
مِن قَبۡلُ نَدۡعُوهُۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡبَرُّ ٱلرَّحِيمُ ٢٨ فَذَكِّرۡ فَمَآ أَنتَ بِنِعۡمَتِ
رَبِّكَ بِكَاهِنٖ وَلَا مَجۡنُونٍ ٢٩ أَمۡ يَقُولُونَ شَاعِرٞ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيۡبَ
ٱلۡمَنُونِ ٣٠ قُلۡ تَرَبَّصُواْ فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُتَرَبِّصِينَ ٣١

الحِزب ٥٣

(15) Oare pedeapsa pe care voi o vedeți este o vrăjitorie?! Sau oare voi nu o vedeți?

(16) Gustați [așadar] și chinuiți-vă în văpaia acestui Foc. Și răbdați voi suferința arșiței lui sau nu răbdați acesteia; de îi veți răbda sau nu îi veți răbda, voi nu veți fi răsplătiți astăzi decât pentru cele pe care le-ați plinit în viața lumească, necredință și păcătuire! Și atunci când Allah a menționat răsplata celor mincinoși [și necredincioși], a menționat și recompensa celor dreptcredincioși și pioși, și a spus:

(17) Cu adevărat, cei care sunt cuvioși față de Domnul lor [și se tem de El] prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, vor fi locuitorii Grădinii, într-o binecuvântare măreață, fără de sfârșit. (18) Bucurându-se de ceea ce le-a dat Domnul lor dintre cele bune din mâncare, băutură și soții. Și Domnul lor, Preaslăvitul, îi va apăra de pedeapsa Iadului. Și astfel, ei vor câștiga cele dorite dintre plăceri și vor fi apărați de ceea ce este rău.

(19) [Și li se va zice]: „Mâncați și beți în pace din cele pe care vi le dorește sufletul; fără a avea teamă de vreun rău și nici de vreo suferință provocată de cele pe care le mâncați sau le beți; ca o răsplată pentru faptele voastre bune plinite în viata lumească.

(20) Întinși pe divanuri împodobite, rânduite unul lângă altul! Și Noi le vom da ca soațe femei cu pielea albă, cu ochii [frumoși și] mari.

(21) Pe aceia care cred și pe care scoborâtorii lor îi urmează în credință, pe aceia îi vom face să fie laolaltă cu scoborâtorii lor, pentru ca ei să se simtă împliniți atunci când privesc la ei, chiar și dacă aceștia nu vor ajunge la nivelul faptelor lor. Și nu le vom micșora lor întru nimic din răsplata faptelor lor. Fiecare om va fi răspunzător pentru ceea ce a agonisit din faptele sale rele, și nu va purta povara faptelor nimănui altcuiva. (22) Și le vom dărui oamenilor Raiului fructe felurite și le vom oferi lor spre întreținerea lor și carne, după cum vor pofti. (23) Și, în Paradis, ei vor întinde unul altuia o cupă, al cărei consum nu va avea aceleași efecte ca în viața lumească, precum cuvintele greșite și păcătuirea, cauzate de beție.

(24) Și se vor perinda printre ei feciori făcuți pentru a-i servi, care datorită fețelor lor albe [și imaculate] se aseamănă unor perle bine păstrate în cochilia lor. (25) Iar oamenii Raiului se vor întoarce unul către altul, întrebându-se unii pe alții despre situația lor în viața lumească.

(26) Și ei le vor răspunde [zicând]: „Cu adevărat, în viața lumească, am fost noi în mijlocul neamului nostru, temători, de pedeapsa lui Allah.

(27) Însă Allah ne-a binecuvântat pe noi călăuzindu-ne către islam, și ne-a apărat de chinul îngrozitor de fierbinte.

(28) Pentru ca noi L-am adorat pe El în viața lumească și ne-am rugat Lui să ne ferească de pedeapsa Focului, căci El este Cel Milostiv și sincer în promisiunile făcute supușilor Săi. Și El este Îndurător cu ei, și din bunăvoința Sa și îndurarea arătată față de noi, și aceea că ne-a călăuzit către credința [cea adevărată] și ne-a lăsat să intram în Paradis, depărtându-ne de Foc [și pedeapsa sa]. (29) Așadar, îndeamnă, o, tu, profetule, prin Coran, căci, prin credința și mintea cu care Allah te-a binecuvântat, tu nu eşti nici un ghicitor ce este ajutat de vreun djinn, și nici nebun! (30) Sau spun acești mincinoși [necredincioși]: „Cu adevărat, Muhammed nu este un profet, ci el este un poet, pe care noi așteptăm să-l răpească moartea, pentru a scăpa de el."

(31) O, tu, profetule! Spune-le lor: „Așadar, așteptați voi moartea mea, și voi aștepta și eu pedeapsa ce vă va ajunge pe voi datorită faptului că m-ați tăgăduit.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Unirea părinților și a copiilor lor în Paradis în aceeași treaptă, chiar și dacă unii dintre ei au fost deficitari în faptele lor, ca o înnobilare a acestora în ansamblul lor și pentru ca bucuria [lor] să fie completă. 2 - Consumarea băuturii existente în Viața de Apoi nu are niciun fel de consecințe neplăcute. 3 - Cel care se teme de Domnul său în viața lumească va avea siguranță în Viața de Apoi.

أَمۡ تَأۡمُرُهُمۡ أَحۡلَٰمُهُم بِهَٰذَآۚ أَمۡ هُمۡ قَوۡمٞ طَاغُونَ ٣٢ أَمۡ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥۚ
بَل لَّا يُؤۡمِنُونَ ٣٣ فَلۡيَأۡتُواْ بِحَدِيثٖ مِّثۡلِهِۦٓ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ
٣٤ أَمۡ خُلِقُواْ مِنۡ غَيۡرِ شَيۡءٍ أَمۡ هُمُ ٱلۡخَٰلِقُونَ ٣٥ أَمۡ خَلَقُواْ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ٣٦ أَمۡ عِندَهُمۡ خَزَآئِنُ رَبِّكَ
أَمۡ هُمُ ٱلۡمُصَۜيۡطِرُونَ ٣٧ أَمۡ لَهُمۡ سُلَّمٞ يَسۡتَمِعُونَ فِيهِۖ فَلۡيَأۡتِ
مُسۡتَمِعُهُم بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٍ ٣٨ أَمۡ لَهُ ٱلۡبَنَٰتُ وَلَكُمُ ٱلۡبَنُونَ ٣٩
أَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ أَجۡرٗا فَهُم مِّن مَّغۡرَمٖ مُّثۡقَلُونَ ٤٠ أَمۡ عِندَهُمُ ٱلۡغَيۡبُ
فَهُمۡ يَكۡتُبُونَ ٤١ أَمۡ يُرِيدُونَ كَيۡدٗاۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ هُمُ ٱلۡمَكِيدُونَ ٤٢
أَمۡ لَهُمۡ إِلَٰهٌ غَيۡرُ ٱللَّهِۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٤٣ وَإِن يَرَوۡاْ كِسۡفٗا
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ سَاقِطٗا يَقُولُواْ سَحَابٞ مَّرۡكُومٞ ٤٤ فَذَرۡهُمۡ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ
يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي فِيهِ يُصۡعَقُونَ ٤٥ يَوۡمَ لَا يُغۡنِي عَنۡهُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـٔٗا
وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ٤٦ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ عَذَابٗا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ
أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٤٧ وَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعۡيُنِنَاۖ وَسَبِّحۡ
بِحَمۡدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ٤٨ وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَسَبِّحۡهُ وَإِدۡبَٰرَ ٱلنُّجُومِ ٤٩

آياتها ٦٢ سُورَةُ النَّجۡمِ ترتيبها ٥٣

(32) Oare mințile lor le poruncesc aceste vorbe: „Acesta este un vrăjitor nebun!” și se unesc în cele care nu au nicio bază reală?! Ba nu! Ci ei sunt un neam ce a încălcat limitele lui Allah, și nu uzează nici de legile islamice și nici de rațiune.
(33) Sau zic ei: „Cu adevărat, Muhammed a născocit acest Coran, și el nu i-a fost revelat?!" Ba nu, el nu l-a născocit, dar ei se semețesc de la credința în el și spun [pretextând] că el l-a născocit. (34) Să aducă ei o poveste asemenea lui, chiar și dacă ar fi născocită, de sunt ei sinceri în ceea ce afirmă. (35) Oare au fost ei creați fără a exista vreun Creator care să îi fi creat? Sau, oare, ei s-au creat pe ei înșiși?! [Însă] nu este posibil să existe vreo creație fără de creator și nici o creație care să se creeze pe sine însăși. Și atunci, de ce nu îl adoră ei pe Creatorul lor?!
(36) Oare ei au creat cerurile și pământul? Nu! Însa ei nu cred că Allah este Creatorul lor! Și dacă ar crede cu convingere în aceasta, L-ar adora numai pe El, Unicul, și ar crede în profetul Său.
(37) Sau dețin ei proviziile Domnului tău și dau din ele doar celor cărora ei vor? Și tot astfel și profeția, și ei o dau și o opresc de la aceia care ei vor?! Sau sunt ei stăpâni, deținători ai puterii și se manifestă astfel, așa după cum ei doresc?!
(38) Sau au ei o scară cu care se urcă în ceruri și de pe care ascultă Mesajul lui Allah revelând că ei sunt întru adevăr?! Atunci să vină cei care ascultă această revelație cu o dovadă limpede, care să dovedească pretenția că ei ar fi întru adevăr!
(39) Sau ale lui [Allah], Preaslăvitul și Preaînaltul, sunt copilele, pe care voi nu vi le doriți, iar voi aveți fii pe care îi iubiți?! (40) Sau tu, o, profetule, le ceri lor o răsplată pentru cele pe care tu le transmiți despre Domnul lor?! Și din acest motiv ei sunt împovărați de o greutate pe care nu o pot duce? (41) Sau ei ştiu Necunoscutul și astfel le scriu oamenilor cele cunoscute de ei dintre tainele acestuia și îi informează cu privire la ceea ce ei doresc să ştie?! (42) Sau voiesc aceşti mincinoși [necredincioși] un vicleşug împotriva ta și a religiei tale? Însă încrede-te în Allah, căci cei care nu cred în Allah și în trimisul Său sunt cei care cad pradă vicleșugului, ci nu tu. (43) Sau au ei vreun alt dumnezeu adorat întru dreptate în afară de Allah? Preaînalt, Preaslăvit și Preasfânt este Allah de orice Îi asociază Lui! Toate cele anterior menționate, nu au existat și nici nu pot fi imaginate în niciun mod cu putință. (44) Și dacă văd ei bucăți de cer căzând, atunci zic: „Aceştia sunt nori îngrămădiți unul peste altul, ca de obicei." Și ei nu iau aminte și nici nu cred. (45) O, tu, profetule! Lasă-i pe ei, în încăpățânarea și nelegiuirea lor, până ce vor întâlni Ziua lor, în care vor fi pedepsiți, iar aceasta este Ziua Judecății.
(46) Ziua în care vicleşugul lor nu le va fi de niciun folos, mare sau mic de ar fi el, și nu vor fi ei ajutați să scape de pedeapsă! (47) Cu adevărat, cei care și-au nedreptățit sufletele, prin politeism și păcătuire, înainte de chinul Vieții de Apoi, vor avea parte [și] de un [alt] chin în viața lumească, prin ucidere și luarea în captivitate, precum și în perioada de trecere dintre viața lumească și Viața de Apoi [în Barzakh], prin chinurile din mormânt; însă cei mai mulți dintre ei nu ştiu aceasta, și pentru aceasta ei persistă în necredința lor. Și atunci când Allah a evidențiat nelegiuirea politeismului, i-a poruncit profetului Său să nu se preocupe de aceştia și să rabde minciunilor lor și a spus:
(48) Și fii răbdător, o, tu, profetule, în privința hotărârii Domnului tău și a legilor Sale, căci tu eşti sub protecția Noastră! Și preaslăvește-L pe Domnul tău, lăudându-L, atunci când te trezești din somn.
(49) Și în noapte, preaslăvește-L pe Domnul tău și roagă-te Lui, și împlinește rugăciunea de Fajr, în vreme ce stelele dispar, asfințind în lumina zilei.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Trufia este unul dintre motivele rătăcirii. 2 - Importanta argumentării logice, pentru a dovedi adevărurile religiei. 3 - Confirmarea chinului din perioada de trecere dintre viața lumească către Viața de Apoi [cunoscute ca fiind chinurile mormântului].

Surat An-Najm

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Evidențierea adevărului revelației și măreția sursei acesteia; precum și confirmarea credinței monoteismului și negarea crezului politeismului.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Allah Preaslăvitul a jurat pe steaua care apune! (2) Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a deviat de la calea călăuzirii, și el nu este rătăcit, ci, dimpotrivă, el este prea bine călăuzit! (3) Și el nu rostește acest Coran după pofta lui! (4) Acest Coran nu este decât o revelație trimisă lui de către Allah, prin intermediul îngerului Gavriil (pacea fie asupra sa). (5) L-a învățat pe el un înger cu puteri deosebite, iar acesta este Gavriil (pacea fie asupra sa). (6) Și Gavriil (pacea fie asupra sa) este cel cu o înfățișare frumoasă, și el (pacea fie asupra sa) a continuat să i se arate profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu înfățișarea sa [cea adevărată], în care a fost creat de către Allah. (7) Și Gavriil se afla în zarea cea mai înaltă a cerului. (8) Apoi Gavriil (pacea fie asupra sa) s-a apropiat de profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și a continuat să se apropie, din ce în ce mai mult. (9) Până într-acolo că s-a aflat la două bătăi de arc distanță de el, sau chiar mai aproape. (10) Și Gavriil i-a transmis Robului lui Allah, Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ceea ce i-a fost revelat lui. (11) Inima lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a tăgăduit cele pe care ochii lui le-au văzut. (12) O, voi, idolatrilor! Oare îl combateți în privința celor pe care i le-a dezvăluit Allah în noaptea în care l-a dus pe el în călătoria nocturnă?! (13) Și, cu adevărat, l-a mai văzut Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) încă o dată pe Gavriil în chipul său real, în noaptea în care el a fost dus [de către Allah] în călătoria nocturnă. (14) La Sidrat al-Muntaha, care este un pom impresionant de măreț, în cel de-al șaptelea cer. (15) Lângă acest pom se află Grădina Adăpostului. (16) Acest lotus este cuprins de o poruncă măreață de la Allah, și nimeni nu cunoaște natura lui, în afară de El. (17) Privirea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu s-a abătut nici în dreapta, și nici în stânga, și nu a depășit limitele impuse ei. (18) Cu adevărat, Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a văzut în noaptea în care a fost înălțat [la cer] unele dintre semnele cele mai mărețe ale Domnului său, care dovedesc Puterea Sa, și a văzut Paradisul, și a văzut și Iadul, precum și altele. (19) O, voi, politeiștilor! Oare ați văzut voi acești idoli pe care îi adorați afară de Allah - Al-Lat și pe Al-'Uzza. (20) Și pe Manat, cel de-al treilea dintre idolii voștri. Spuneți-mi mie, oare ei dețin pentru voi vreun beneficiu sau vreun rău?! (21) Oare voi, o, idolatrilor, aveți fiul care vă este plăcut vouă și El, Preaslăvitul, are fiică care vă este vouă neplăcută?! (22) Aceasta împărțire pe care voi o faceți, după propriile voastre pofte și dorințe, este o împărțire nedreaptă! (23) Acești idoli nu sunt decât niște nume fără de sens, care nu dețin nimic din atributele divinității, și pe care voi și părinții voștri le-ați dat lor, de la voi putere. Allah nu a trimis cu privire la ele nicio dovadă. Și politeiștii nu urmează în credințele lor decât bănuieli și ceea ce poftesc sufletele lor, din cele pe care Satana le înfrumusețează în inimile lor. În vreme ce le-a venit lor de la Domnul lor călăuzirea, prin intermediul vorbelor profetului Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), însă ei nu s-au lăsat călăuziți prin aceasta. (24) Oare are omul ceea ce el poftește din mijlocirea idolilor [pentru el] la Allah?! (25) Nu, el nu are ceea ce el poftește, căci ale lui Allah, Unicul, sunt Viața de Apoi și viața cea dintâi; și El dăruiește din acestea ceea ce El voiește și oprește ceea ce El voiește. (26) Și câți îngeri sunt în ceruri și mijlocirea lor nu folosește întru nimic, dacă ar dori să mijlocească pentru cineva, decât după ce Allah va îngădui mijlocirea cui El voiește dintre ei și îl va accepta pe cel pentru care se mijlocește. Căci Allah nu acceptă să se mijlocească pentru cel care i-a făcut Lui asociați, și nici nu îl acceptă pe cel la care el a căutat mijlocirea, dintre cei pe care îi adoră fără de Allah.

Dintre pildele acestor versete: 1 - **Perfecțiunea manierelor profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), el neîndreptându-și privirea [către cele care nu i se cuveneau lui] atunci când s-a aflat în cel de-al șaptelea cer.** 2 - **Îngustimea minții și lipsa de înțelepciune a politeiștilor atunci când au adorat ceea ce nu le poate dăuna, și nici ajuta, și i-au atribuit lui Allah ceea ce le este neplăcut lor, păstrând pentru ei ceea ce ei iubesc.**

3 - **Mijlocirea nu se poate produce decât prin îndeplinirea a doua condiții: permisiunea acordata celui ce va mijloci și acceptarea celui pentru care se mijlocește.**

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلنَّجۡمِ إِذَا هَوَىٰ ١ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمۡ وَمَا غَوَىٰ ٢ وَمَا يَنطِقُ عَنِ
ٱلۡهَوَىٰٓ ٣ إِنۡ هُوَ إِلَّا وَحۡيٞ يُوحَىٰ ٤ عَلَّمَهُۥ شَدِيدُ ٱلۡقُوَىٰ ٥
ذُو مِرَّةٖ فَٱسۡتَوَىٰ ٦ وَهُوَ بِٱلۡأُفُقِ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ٨
فَكَانَ قَابَ قَوۡسَيۡنِ أَوۡ أَدۡنَىٰ ٩ فَأَوۡحَىٰٓ إِلَىٰ عَبۡدِهِۦ مَآ أَوۡحَىٰ ١٠
مَا كَذَبَ ٱلۡفُؤَادُ مَا رَأَىٰٓ ١١ أَفَتُمَٰرُونَهُۥ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ١٢ وَلَقَدۡ رَءَاهُ
نَزۡلَةً أُخۡرَىٰ ١٣ عِندَ سِدۡرَةِ ٱلۡمُنتَهَىٰ ١٤ عِندَهَا جَنَّةُ ٱلۡمَأۡوَىٰٓ ١٥
إِذۡ يَغۡشَى ٱلسِّدۡرَةَ مَا يَغۡشَىٰ ١٦ مَا زَاغَ ٱلۡبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ١٧ لَقَدۡ رَأَىٰ
مِنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِ ٱلۡكُبۡرَىٰٓ ١٨ أَفَرَءَيۡتُمُ ٱللَّٰتَ وَٱلۡعُزَّىٰ ١٩ وَمَنَوٰةَ
ٱلثَّالِثَةَ ٱلۡأُخۡرَىٰٓ ٢٠ أَلَكُمُ ٱلذَّكَرُ وَلَهُ ٱلۡأُنثَىٰ ٢١ تِلۡكَ إِذٗا قِسۡمَةٞ
ضِيزَىٰٓ ٢٢ إِنۡ هِيَ إِلَّآ أَسۡمَآءٞ سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ
ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٍۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَمَا تَهۡوَى ٱلۡأَنفُسُۖ
وَلَقَدۡ جَآءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ ٱلۡهُدَىٰٓ ٢٣ أَمۡ لِلۡإِنسَٰنِ مَا تَمَنَّىٰ ٢٤ فَلِلَّهِ
نصف الحزب ٥٣ ٱلۡأٓخِرَةُ وَٱلۡأُولَىٰ ٢٥ ۞ وَكَم مِّن مَّلَكٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغۡنِي
شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ أَن يَأۡذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرۡضَىٰٓ ٢٦

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ لَيُسَمُّونَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ تَسۡمِيَةَ ٱلۡأُنثَىٰ ٢٧
وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٍۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّۖ وَإِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغۡنِي مِنَ
ٱلۡحَقِّ شَيۡـٔٗا ٢٨ فَأَعۡرِضۡ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكۡرِنَا وَلَمۡ يُرِدۡ إِلَّا ٱلۡحَيَوٰةَ
ٱلدُّنۡيَا ٢٩ ذَٰلِكَ مَبۡلَغُهُم مِّنَ ٱلۡعِلۡمِۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن
سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِمَنِ ٱهۡتَدَىٰ ٣٠ وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي
ٱلۡأَرۡضِ لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ بِمَا عَمِلُواْ وَيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ
بِٱلۡحُسۡنَى ٣١ ٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ إِلَّا ٱللَّمَمَۚ
إِنَّ رَبَّكَ وَٰسِعُ ٱلۡمَغۡفِرَةِۚ هُوَ أَعۡلَمُ بِكُمۡ إِذۡ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ
وَإِذۡ أَنتُمۡ أَجِنَّةٞ فِي بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡۖ فَلَا تُزَكُّوٓاْ أَنفُسَكُمۡۖ هُوَ أَعۡلَمُ
بِمَنِ ٱتَّقَىٰٓ ٣٢ أَفَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي تَوَلَّىٰ ٣٣ وَأَعۡطَىٰ قَلِيلٗا وَأَكۡدَىٰٓ
٣٤ أَعِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلۡغَيۡبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ٣٥ أَمۡ لَمۡ يُنَبَّأۡ بِمَا فِي صُحُفِ
مُوسَىٰ ٣٦ وَإِبۡرَٰهِيمَ ٱلَّذِي وَفَّىٰٓ ٣٧ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٞ وِزۡرَ أُخۡرَىٰ
٣٨ وَأَن لَّيۡسَ لِلۡإِنسَٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ٣٩ وَأَنَّ سَعۡيَهُۥ سَوۡفَ يُرَىٰ
٤٠ ثُمَّ يُجۡزَىٰهُ ٱلۡجَزَآءَ ٱلۡأَوۡفَىٰ ٤١ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلۡمُنتَهَىٰ ٤٢
وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضۡحَكَ وَأَبۡكَىٰ ٤٣ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحۡيَا ٤٤

(27) Cu adevărat, cei care nu cred în învierea din Viața de Apoi îi numesc pe Îngeri [chemându-i] cu nume de femei, datorită credinței lor incorecte ca acestea ar fi fiicele lui Allah; [și] Preaînalt și mult prea presus este Allah de cele pe care ei le spun.
(28) Numindu-i pe îngeri cu nume de femei, ei nu se bazează pe nicio știință pe care ar deține-o. Ci ei nu urmează întru aceasta decât iluziile și bănuială. Însă presupunerile nu pot tine în niciun fel locul Adevărului, până ce nu ajung la nivelul acestuia [devenind o certitudine].
(29) Așadar, îndepărtează-te, o, tu, profetule, de acela care se întoarce de la îndemnarea Noastră, nepăsându-i de ea, și care nu voiește decât viața pământească, nelucrând astfel pentru Viața sa de Apoi, pentru că el nu crede în ea.
(30) Cele pe care le susțin acești politeiști, cu privire la numirea de către ei a Îngerilor cu nume de femei, este limita științei de care ei sunt capabili, pentru ca ei sunt, de fapt, ignoranți, și ei nu cred cu certitudine. Însă Domnul tău, o, profetule, îl știe mai bine pe acela care rătăcește de la calea Adevărului și El îi știe mai bine pe aceia care sunt drept călăuziți. Nimic de aceasta nu îi este Lui ascuns.
(31) Ale lui Allah, Unicul, sunt cele din ceruri, și ale Lui sunt cele de pre pământ, stăpânirea, creația și orânduirea lor. Pentru ca cei care au săvârșit fapte rele în viața lumească să fie răsplătiți cu pedeapsa pe care ei o merită, iar pe dreptcredincioșii care au plinit fapte bune să îi recompenseze cu Paradisul.
(32) Aceia care se feresc de păcatele mari și de faptele rușinoase cele mari, afară de micile greșeli, acestea le vor fi iertate lor, datorită delăsării de păcatele majore și a sporirii în acte de supunere. Cu adevărat, o, tu, profetule, Domnul tău este darnic la iertare. Și El iartă păcatele robilor Săi atunci când ei își cer iertare. Și El, Preaslăvitul, vă cunoaște cel mai bine, atât pe voi, cât și ceea ce va este specific vouă, fiindcă El [este Cel care] l-a creat pe străbunul vostru Adam din pământ, precum și atunci când ați fost plămădiți în pântecele mamelor voastre, fază după fază; și Lui nimic din acestea nu îi rămâne ascuns. Așadar, nu vă lăudați despre curățenia sufletelor voastre, fiindcă El, Preaslăvitul, îi știe mai bine pe cei care sunt cu teamă de El [și se feresc de pedeapsa Sa] prin urmarea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale. (33) Oare ai văzut tu urâțenia aceluia care s-a delasat de islam, după ce, mai înainte, fusese aproape de el?
(34) Și care a dat puțin din averea sa, iar mai apoi nu a mai dat deloc, întrucât zgârcenia a pus stăpânire pe el, și cu toate acestea el se elogiază [și se laudă] pe sine?
(35) Oare are el știința Necunoscutului și îl poate vedea și vorbi despre el?!
(36) Sau oare doar născocește El despre Allah?! Și oare nu i s-a vestit acestui născocitor despre cele aflate în foile cele dintâi pe care Allah i le-a pogorât lui Moise? (37) Și foile lui Avraam, cel care a făptuit toate cele impuse de Domnul său și le-a împlinit în cel mai bun [și complet] mod cu putință.
(38) Căci niciun suflet nu va purta păcatul altuia.
(39) Și omul nu va dobândi decât răsplata faptelor pe care le-a agonisit.
(40) Și faptele lui vor fi văzute [în mod clar] în Ziua Judecății.
(41) Apoi i se va da lui răsplata cuvenită pentru faptele sale, în mod complet, fără vreun deficit.
(42) Și la Domnul tău, o, tu, profetule, este întoarcerea și destinația robilor lui Allah după moartea lor.
(43) Și El bucura pe cine voiește, și îl face să râdă, și El întristează pe cine voiește, făcându-l să plângă.
(44) Și El este Cel care îi face să moară pe cei vii în viața lumească, și face să învie morții în Viața de Apoi.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Împărțirea păcatelor în păcate majore și minore. 2 - Riscul născocirii [și a susținerii anumitor lucruri] despre Allah, fără de știință. 3 - Interzicerea laudei de sine.

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوۡجَيۡنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰ ٤٥ مِن نُّطۡفَةٍ إِذَا تُمۡنَىٰ
٤٦ وَأَنَّ عَلَيۡهِ ٱلنَّشۡأَةَ ٱلۡأُخۡرَىٰ ٤٧ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغۡنَىٰ وَأَقۡنَىٰ ٤٨ وَأَنَّهُۥ
هُوَ رَبُّ ٱلشِّعۡرَىٰ ٤٩ وَأَنَّهُۥٓ أَهۡلَكَ عَادًا ٱلۡأُولَىٰ ٥٠ وَثَمُودَاْ فَمَآ
أَبۡقَىٰ ٥١ وَقَوۡمَ نُوحٖ مِّن قَبۡلُۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ هُمۡ أَظۡلَمَ وَأَطۡغَىٰ
٥٢ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَةَ أَهۡوَىٰ ٥٣ فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ٥٤ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ٥٥ هَٰذَا نَذِيرٞ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلۡأُولَىٰٓ ٥٦ أَزِفَتِ ٱلۡأٓزِفَةُ
٥٧ لَيۡسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ ٥٨ أَفَمِنۡ هَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ
تَعۡجَبُونَ ٥٩ وَتَضۡحَكُونَ وَلَا تَبۡكُونَ ٦٠ وَأَنتُمۡ سَٰمِدُونَ
٦١ فَٱسۡجُدُواْۤ لِلَّهِۤ وَٱعۡبُدُواْ ۩ ٦٢ سجدة

ترتيبها ٥٤ — سُورَةُ ٱلۡقَمَرِ — آياتها ٥٥

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱقۡتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلۡقَمَرُ ١ وَإِن يَرَوۡاْ ءَايَةٗ يُعۡرِضُواْ وَيَقُولُواْ
سِحۡرٞ مُّسۡتَمِرّٞ ٢ وَكَذَّبُواْ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَكُلُّ أَمۡرٖ مُّسۡتَقِرّٞ ٣
وَلَقَدۡ جَآءَهُم مِّنَ ٱلۡأَنۢبَآءِ مَا فِيهِ مُزۡدَجَرٌ ٤ حِكۡمَةُۢ بَٰلِغَةٞۖ فَمَا تُغۡنِ
ٱلنُّذُرُ ٥ فَتَوَلَّ عَنۡهُمۡۘ يَوۡمَ يَدۡعُ ٱلدَّاعِ إِلَىٰ شَيۡءٖ نُّكُرٍ ٦

(45) Şi El i-a creat pe cei doi soţi – bărbatul [masculul] şi femeia [femela]. (46) Dintr-o picătură, când ea este vărsată în pântec.
(47) Şi a Lui este şi crearea lor din nou, după moartea lor, pentru înviere. (48) Şi El îmbogăţeşte pe cine voieşte dintre supuşii Sai, prin sporirea averii sale, şi El a dăruit din averi ceea ce este luat în proprietate de către oameni. (49) Şi El este stăpânul stelei aş-Şi'ra, pe care unii idolatri o adoră împreună cu Allah.
(50) Şi El a făcut să piară 'Ad„ mai înainte, poporul lui Hud, atunci când ei s-au încăpăţânat să rămână în necredinţa lor. (51) Şi a făcut sa piară Thamud, poporul lui Salih, şi nu a lăsat să rămână niciunul dintre ei. (52) Şi a făcut să piară şi neamul lui Noe, mai înainte de Ad şi Thamud, fiindcă neamul lui Noe a fost şi mai nelegiuit decât Ad şi Thamud, întrucât Noe a sălăşluit printre ei o mie de ani fără de cincizeci chemându-i la [credinţa în] Unicitatea lui Allah, însă ei nu i-au răspuns lui. (53) Şi cetăţile neamului lui Lot le-a ridicat la cer apoi le-a răsturnat şi le-a aruncat la pământ.
(54) Şi le-a acoperit şi le-a lovit cu pietre care le-au îngropat, după ce au fost ridicate la ceruri şi aruncate la pământ.
(55) Şi în privinţa cărora dintre semnele Domnului tău, care dovedesc puterea Sa te contrazici, o, omule, şi nu iei învăţăminte de pe urma lor?!
(56) Acest profet care v-a fost trimis vouă este asemenea prevenitorilor cei dintâi. (57) S-a apropiat Ziua Judecăţii, care este aproape.
(58) Nimeni, afară de Allah, nu o poate amâna şi nici nu o cunoaşte. (59) Oare de acest Coran care vă este recitat vouă, vă miraţi voi că ar putea fi de la Allah?!
(60) Şi râdeţi de el luându-l în batjocură şi nu plângeţi atunci când auziţi învăţăturile lui?!
(61) Şi voi sunteţi distraşi de la el şi nepăsători în privinţa lui?!
(62) Aşadar, prosternaţi-vă înaintea lui Allah, Unicul, şi adoraţi-L numai pe El!

Surat Al-Qamar

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol: **Reamintirea cu privire la semnele şi avertizările [venite de la Allah], şi evidenţierea consecinţelor acestora pentru cei care mint în privinţa lor. Şi pentru aceasta, se repetă succesiv în decursul acestui capitol: „Noi am făcut Coranul uşor, pentru îndemnare, dar oare se află cine să ia aminte?”**

Interpretarea sensurilor [Tafsir]: **(1) S-a apropiat venirea Ceasului şi Luna s-a despicat în timpul profetului (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), despicarea acesteia fiind unul dintre miracolele sale (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) vizibile. (2) Însă atunci când politeiştii văd un semn şi o dovadă a adevărului profetului (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ei resping acceptarea acesteia şi zic: „Semnele şi dovezile pe care noi le-am văzut nu sunt decât o vrăjitorie nelegiuită!" (3) Ei învinuiesc de minciună adevărul cu care el le-a venit şi urmează poftelor lor întru tăgăduire, şi tot lucrul, bun sau rău, se va produce atunci când el a fost hotărât, în Ziua Învierii. (4) Şi, cu adevărat, le-au venit lor ştiri despre popoarele pe care Allah le-a nimicit datorită necredinţei şi nelegiuirii lor; iar aceste ştiri le-ar fi lor de ajuns pentru a se opri de la necredinţa şi nelegiuirea lor. (5) Cele ce v-au venit vouă sunt o înţelepciune deplină, pentru a fi o proba împotriva voastră, însă prevenitorii nu sunt de nici un folos pentru un neam de oameni care nu cred în Allah şi nici în Ziua Învierii. (6) Şi dacă ei nu se lasă călăuziţi, părăseşte-i întoarce-te de la ei, o, profetule, aşteptând Ziua în care îngerul desemnat cu suflarea în trâmbiţă va chema la un lucru atât de înspăimântător, asemenea căruia creaţiile nu au mai cunoscut înainte de aceasta!**

Dintre pildele acestor versete: **1 - Neresimţirea niciunei influenţe din partea Coranului este un vestitor de rău. 2 - Riscul prezentat pentru suflet de urmarea poftelor şi dorinţelor, atât în aceasta viaţă, cât şi în Viaţa de Apoi. 3 - Neluarea în considerare [şi nepriceperea] [motivelor] distrugerii naţiunilor este unul dintre atributele necredincioşilor.**

خُشَّعًا أَبْصَٰرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ٧
مُّهْطِعِينَ إِلَى ٱلدَّاعِ يَقُولُ ٱلْكَٰفِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ٨ ۞ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا۟ عَبْدَنَا وَقَالُوا۟ مَجْنُونٌ وَٱزْدُجِرَ ٩ فَدَعَا
رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَغْلُوبٌ فَٱنتَصِرْ ١٠ فَفَتَحْنَآ أَبْوَٰبَ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ
١١ وَفَجَّرْنَا ٱلْأَرْضَ عُيُونًا فَٱلْتَقَى ٱلْمَآءُ عَلَىٰٓ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ١٢
وَحَمَلْنَٰهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَٰحٍ وَدُسُرٍ ١٣ تَجْرِى بِأَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَن كَانَ
كُفِرَ ١٤ وَلَقَد تَّرَكْنَٰهَآ ءَايَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ١٥ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِى وَنُذُرِ ١٦ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ١٧
كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ١٨ إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا
صَرْصَرًا فِى يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ١٩ تَنزِعُ ٱلنَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ
مُّنقَعِرٍ ٢٠ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ٢١ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ٢٢ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ ٢٣ فَقَالُوٓا۟ أَبَشَرًا
مِّنَّا وَٰحِدًا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّآ إِذًا لَّفِى ضَلَٰلٍ وَسُعُرٍ ٢٤ أَءُلْقِىَ ٱلذِّكْرُ عَلَيْهِ
مِنۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ٢٥ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ ٱلْكَذَّابُ ٱلْأَشِرُ
٢٦ إِنَّا مُرْسِلُوا۟ ٱلنَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَٱرْتَقِبْهُمْ وَٱصْطَبِرْ ٢٧

ثلاثة أرباع الحزب ٥٣

(7) Privirile lor vor fi umile, când vor ieși din morminte, ca și cum, în purcederea lor către locul judecății ar fi niște lăcuste risipite.
(8) Grăbindu-se către cel care chemă spre acel loc, necredincioșii vor zice: „Aceasta este o Zi grea!", datorită intensității și ororilor ei.
Și atunci când Allah a menționat respingerea de către necredincioși a chemării profetului nostru (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), l-a înștiințat pe el și popoarele de mai înainte i-au considerat mincinoși pe profeții lor, ca o alinare pentru el, și a spus:
(9) Înainte de aceștia, care consideră mincinoasă chemarea ta, o, tu, profetule, i-au mai tăgăduit pe profeții lor și neamul lui Noe și ei l-au socotit mincinos pe robul Nostru Noe (pacea fie asupra sa) atunci când Noi l-am trimis lor, zicând despre el: „Acesta este un nebun!" Și s-au răzvrătit împotriva lui în diverse modalități, insultându-l, blestemându-l și amenințându-l, dacă el nu se va delăsa de chemarea la Allah.
(10) Și Noe L-a chemat pe Stăpânul său, zicând: "Cu adevărat, poporul meu m-a învins pe mine, și nu îmi răspund mie! Așadar, fă ca Tu să fii biruitor asupra lor printr-o pedeapsă pogorâtă asupra lor!"
(11) Și Noi am deschis porțile cerului pentru o apă ce s-a revărsat [cu putere și] îndelung.
(12) Și am despicat pământul și am făcut să țâșnească din el izvoare din care să iasă apă;și astfel, apa din cer, s-a întâlnit cu apa izvorâtă din pământ după o poruncă ce a fost hotărâtă de
către Allah, și totul a fost înecat, în afară de ceea ce a fost salvat de către Allah. (13) Și Noi l-am purtat pe Noe pe
corabia cea durată din scânduri și cuie, și l-am salvat pe el, și pe cei care erau împreună cu el, de înec. (14) Această
arcă plutea pe valurile izbitoare, sub grija și protecția Noastră, și ca o izbândă pentru Noe, pe care poporul său
l-a considerat mincinos și nu au crezut în cele cu care le-a venit de la Allah. (15) Și Noi am lăsat această pedeapsă
cu care i-am pedepsit, ca ințelepciune și pildă. Și, oare, există cineva care să ia aminte?! (16) Și cum a fost chinul
Meu pentru cei mincinoși?! Și cum a fost avertizarea Mea, prin distrugerea lor de către Mine?! (17) Noi am făcut
Coranul ușor, pentru îndemnare și luare de învățăminte, dar oare se aflǎ cine să ia aminte la înțelepciunile și
învățăturile sale?! (18) Și [neamul] ’Ad l-au învinuit de minciună pe profetul lor Hud (pacea fie asupra sa). Așadar,
contemplează, o, tu, neam al Meccăi, cum a fost pedeapsa Mea pentru ei?! Și cum a fost prevenirea Mea pentru
alții, prin pedepsirea acestora?! (19) Noi am trimis asupra lor un vânt puternic și rece, într-o zi nefericită și rea, fără
de sfârșit, care îi va însoți pe ei, pana ce vor fi conduși către Iad. (20) Care i-a smuls pe oameni de pe pământ, și i-a
aruncat cu capetele la pământ, de parcă ar fi fost niște trunchiuri de palmieri dezrădăcinați din rădăcini.
(21) O, neam al Meccăi, contemplați, cum a fost chinul Meu pentru ei?! Și cum a fost prevenirea Mea pentru alții
prin pedeapsa pogorâtă asupra lor?! (22) Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare și luare aminte, dar oare
este cineva care să cugete și să ia aminte?! (23) Thamud a socotit mincinoase prevenirile profetului lor Salih (pacea
fie asupra sa). (24) Și au zis ei, tăgăduind: „Oare să urmăm un singur om asemenea nouă?! Dacă noi l-am urma am
fi astfel depărtați și rătăciți de la calea cea dreaptă și în sminteală! (25) Oare să-i fi fost revelația trimisă numai lui,
singurul, și să fi fost el ales în mod special pentru aceasta fără de noi [toți]?! Ba el este un mincinos trufaș!”
(26) Ei vor afla în Ziua Învierii cine este [cu adevărat] cel mincinos și trufaș, Salih sau ei?!
(27) Noi le vom scoate cămila din stâncă și o vom trimite ca o încercare pentru ei. Așadar, așteaptă, o, Salih, și
veghează la cele cărora ei le dau curs și fii cu răbdare întru cele pe care ei le plinesc!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Legitimitatea rugii împotriva necredinciosului înverșunat întru necredința sa. 2 - Distrugerea mincinoșilor necredincioși și salvarea dreptcredincioșilor este o rânduială divină. 3 - Facilitarea Coranului în sensul memorării lui, și ca o îndrumare și învățătură pentru oameni.

وَنَبِّئۡهُمۡ أَنَّ ٱلۡمَآءَ قِسۡمَةُۢ بَيۡنَهُمۡۖ كُلُّ شِرۡبٖ مُّحۡتَضَرٞ ٢٨ فَنَادَوۡاْ صَاحِبَهُمۡ
فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ٢٩ فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٠ إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ
صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَكَانُواْ كَهَشِيمِ ٱلۡمُحۡتَظِرِ ٣١ وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ
لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٣٢ كَذَّبَتۡ قَوۡمُ لُوطِۭ بِٱلنُّذُرِ ٣٣ إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا
عَلَيۡهِمۡ حَاصِبًا إِلَّآ ءَالَ لُوطٖۖ نَّجَّيۡنَٰهُم بِسَحَرٖ ٣٤ نِّعۡمَةٗ مِّنۡ عِندِنَاۚ
كَذَٰلِكَ نَجۡزِي مَن شَكَرَ ٣٥ وَلَقَدۡ أَنذَرَهُم بَطۡشَتَنَا فَتَمَارَوۡاْ بِٱلنُّذُرِ
٣٦ وَلَقَدۡ رَٰوَدُوهُ عَن ضَيۡفِهِۦ فَطَمَسۡنَآ أَعۡيُنَهُمۡ فَذُوقُواْ عَذَابِي
وَنُذُرِ ٣٧ وَلَقَدۡ صَبَّحَهُم بُكۡرَةً عَذَابٞ مُّسۡتَقِرّٞ ٣٨ فَذُوقُواْ
عَذَابِي وَنُذُرِ ٣٩ وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٤٠
وَلَقَدۡ جَآءَ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ ٱلنُّذُرُ ٤١ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذۡنَٰهُمۡ
أَخۡذَ عَزِيزٖ مُّقۡتَدِرٍ ٤٢ أَكُفَّارُكُمۡ خَيۡرٞ مِّنۡ أُوْلَٰٓئِكُمۡ أَمۡ لَكُم بَرَآءَةٞ
فِي ٱلزُّبُرِ ٤٣ أَمۡ يَقُولُونَ نَحۡنُ جَمِيعٞ مُّنتَصِرٞ ٤٤ سَيُهۡزَمُ ٱلۡجَمۡعُ
وَيُوَلُّونَ ٱلدُّبُرَ ٤٥ بَلِ ٱلسَّاعَةُ مَوۡعِدُهُمۡ وَٱلسَّاعَةُ أَدۡهَىٰ وَأَمَرُّ ٤٦
إِنَّ ٱلۡمُجۡرِمِينَ فِي ضَلَٰلٖ وَسُعُرٖ ٤٧ يَوۡمَ يُسۡحَبُونَ فِي ٱلنَّارِ عَلَىٰ
وُجُوهِهِمۡ ذُوقُواْ مَسَّ سَقَرَ ٤٨ إِنَّا كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقۡنَٰهُ بِقَدَرٖ ٤٩

28 Și vestește-le că apa fântânii lor va fi împărțită între ei și cămilă; o zi pentru ea și o zi pentru ei! Fiecare își va lua partea sa, atunci când va veni ziua destinată lui. **29** Însă ei l-au chemat pe tovarășul lor pentru a ucide cămila și el a luat sabia și a ucis-o, urmând porunca poporului său. **30** Și luați aminte, o, voi, oameni ai Meccăi, cum a fost chinul Meu pentru ei?! Și cum a fost prevenirea Mea și pentru alții, prin pedeapsa pogorâtă asupra lor?! **31** Cu adevărat, Noi am trimis asupra lor un singur strigăt, care i-a nimicit pe ei, și au devenit asemenea unor arbori uscați, din care păstorul face un țarc pentru vitele sale.
32 Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare și luare aminte, dar oare este cineva care să ia aminte și să tragă învățătură din el?!
33 Și neamul lui Lot a luat drept minciună cele asupra cărora i-a prevenit trimisul lor Lot (pacea fie asupra sa). **34** Noi am trimis asupra lor o vijelie cu pietre, în afară de familia lui Lot (pacea fie asupra sa), care nu a fost atinsa de pedeapsă, și pe care i-am salvat, scoțându-i pe ei înainte de producerea pedepsei spre sfârșitul nopții. **35** Noi i-am scăpat pe ei de pedeapsă ca o îndurare din partea Noastră. Cu astfel de recompense, pe care i le-am dat Noi lui Lot, îl răsplătim pe cel care Îi aduce mulțumire lui Allah pentru binecuvântările Sale. **36** Cu adevărat, Lot i-a avertizat pe ei în privința pedepsei Noastre, însa ei au combătut prevenirea sa și au tăgăduit-o [au considerat-o minciună]. **37** Și Lot i-a sfătuit pe oamenii săi să se delase de intenția săvârșirii unei nelegiuiri între ei și oaspeții săi, dintre îngeri. Însă Noi am acoperit ochii lor și le-am spus: „Gustați chinul Meu și consecințele prevenirii Mele pentru voi!” **38** Și dimineața devreme i-a lovit pe ei o osândă ce îi va însoți pe ei, până ce vor ajunge în Viața de Apoi și vor primi pedeapsa acesteia. **39** Și li s-a spus lor: „Gustați chinul Meu pogorât asupra voastră, ca o consecință a prevenirii lui Lot pentru voi!” **40** Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare și luare aminte, dar oare este cineva care să ia aminte și să tragă învățătură din el?! **41** Și i-a venit prevenirea noastră și clanului lui Faraon, prin vorbele lui Moise și Aaron (pacea fie asupra lor). **42** Însă ei au socotit mincinoase toate semnele și dovezile ce le-au venit de la Noi și i-am pedepsit Noi pentru minciunile lor cu pedeapsa Celui Tare, pe Care nimeni nu Îl poate învinge și Atotputernic, Căruia nimic nu Îi rămâne imposibil. **43** Oare necredincioșii voștri, o, neam al Meccăi, sunt mai buni decât acești necredincioși mincinoși: poporul lui Noe, Ad, Thamud, poporul lui Lot și Faraon și poporul lui?! Sau aveți voi vreo absolvire de pedeapsa lui Allah aflată [pentru voi] în vreuna dintre Scripturile divine?! **44** Sau zic acești necredincioși din neamul Meccăi: „Noi suntem, cu toții, o mulțime biruitoare asupra celor care ne voiește vreun rău, și ar dori sa ne separe pe noi”?! **45** Însă mulțimea acestor necredincioși va fi înfrântă și ei vor întoarce spatele, fugind din fața dreptcredincioșilor; și aceasta s-a întâmplat în ziua bătăliei de la Badr. **46** Ba Ceasul pe care ei îl tăgăduiesc este timpul promis lor pentru a fi pedepsiți, iar Ceasul va fi mai măreț și mai groaznic decât cele de care ei au avut parte în viața lumească, în ziua bătăliei de la Badr. **47** Cu adevărat, cei nelegiuiții întru necredință și păcătuire se află în rătăcire de la adevăr și în sminteală! **48** În Ziua aceea vor fi târâți cu fețele în jos către Foc și li se va zice cu mustrare: „Gustați voi chinul Focului!" **49** Cu adevărat, Noi am creat tot ceea ce exista în Univers printr-o hotărâre a Noastră precedentă, și este conform cunoașterii și voinței Noastre, și conform celor înscrise de Noi în Tablele cele bine păstrate [Al-Lauh Al-Mahfudz].

Dintre pildele acestor versete: 1 - Cuprinderea de pedeapsă, atât a celui ce produce în mod direct nelegiuirea, cât și a celui ce înclină împreună cu el către aceasta. 2 - Mulțumirea [și lauda] adusa lui Allah pentru salvarea de pedeapsă. 3 - Înștiințarea Coranului cu privire la înfrângerea politeiștilor în ziua bătăliei de la Badr, încă înainte de producerea acesteia, este una dintre formele de destăinuire a științei necunoscutului, care probează adevărul Coranului. 4 - Obligativitatea credinței în destin.

وَمَآ أَمۡرُنَآ إِلَّا وَٰحِدَةٞ كَلَمۡحِۭ بِٱلۡبَصَرِ ٥٠ وَلَقَدۡ أَهۡلَكۡنَآ
أَشۡيَاعَكُمۡ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ٥١ وَكُلُّ شَيۡءٖ فَعَلُوهُ فِي ٱلزُّبُرِ
٥٢ وَكُلُّ صَغِيرٖ وَكَبِيرٖ مُّسۡتَطَرٌ ٥٣ إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ
فِي جَنَّٰتٖ وَنَهَرٖ ٥٤ فِي مَقۡعَدِ صِدۡقٍ عِندَ مَلِيكٖ مُّقۡتَدِرِۭ ٥٥

سُورَةُ الرَّحۡمَٰن — تَرۡتِيبُهَا ٥٥ — آيَاتُهَا ٧٨

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلرَّحۡمَٰنُ ١ عَلَّمَ ٱلۡقُرۡءَانَ ٢ خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ ٣ عَلَّمَهُ ٱلۡبَيَانَ ٤ الحزب ٥٤
ٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ بِحُسۡبَانٖ ٥ وَٱلنَّجۡمُ وَٱلشَّجَرُ يَسۡجُدَانِ ٦
وَٱلسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ ٱلۡمِيزَانَ ٧ أَلَّا تَطۡغَوۡاْ فِي ٱلۡمِيزَانِ ٨
وَأَقِيمُواْ ٱلۡوَزۡنَ بِٱلۡقِسۡطِ وَلَا تُخۡسِرُواْ ٱلۡمِيزَانَ ٩ وَٱلۡأَرۡضَ
وَضَعَهَا لِلۡأَنَامِ ١٠ فِيهَا فَٰكِهَةٞ وَٱلنَّخۡلُ ذَاتُ ٱلۡأَكۡمَامِ ١١
وَٱلۡحَبُّ ذُو ٱلۡعَصۡفِ وَٱلرَّيۡحَانُ ١٢ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
١٣ خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِن صَلۡصَٰلٖ كَٱلۡفَخَّارِ ١٤ وَخَلَقَ ٱلۡجَآنَّ مِن
مَّارِجٖ مِّن نَّارٖ ١٥ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٦ رَبُّ
ٱلۡمَشۡرِقَيۡنِ وَرَبُّ ٱلۡمَغۡرِبَيۡنِ ١٧ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٨

(50) Şi dacă Noi am voit ceva, nu trebuie decât să spunem un singur cuvânt: „Fii!” şi ceea ce Noi voim va fi cu repeziciune, într-o singură clipită.

(51) Cu adevărat, Noi am nimicit din popoarele mai de demult şi pe alţii asemănători vouă întru necredinţă. Dar oare este cine să ia aminte la aceasta şi să se lepede de necredinţă lui?!

(52) Şi tot ceea ce au făcut oamenii se află înscris în cărţile scribilor [dintre Îngeri], şi nu lipseşte nimic din acestea.

(53) Orice faptă sau vorbă - mică sau mare - este înscrisă în foile faptelor şi în Tablele cele bine păstrate, şi vor fi răsplătiţi pentru ele.

(54) Cu adevărat, cei care se tem de Domnul lor [şi se pun la adăpost de pedeapsa Sa] prin plinirea poruncilor Lui şi ferirea de interdicţiile Lui, vor fi în grădini în care se vor bucura şi printre pâraie curgătoare.

(55) Într-un loc al adevărului, în care nu se află vorbe deşarte şi nici păcătuire, lângă un Stăpânitor care deţine totul, Atotputernicul căruia nimic nu îi rămâne cu neputinţă, şi să nu întrebi despre binecuvântările veşnice pe care ei le primesc [fericirea cea veşnică pe care ei o primesc].

Surat Ar-Rahman

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol:

Vestirea semnelor mărețe ale lui Allah şi ale consecinţelor vizibile ale îndurării Sale în viaţa lumeasca, cât şi în Viaţa de Apoi, ca o încurajare la credinţă şi o avertizare în privinţa necredinţei.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Cel Milostiv, a Cărui milostivire este nemărginită.

(2) L-a învăţat pe om Coranul, prin facilitarea memorării acestuia şi uşurarea înţelegerii sensurilor sale.

(3) El l-a creat pe om în cel mai bun mod cu putinţă şi în cel mai frumos chip. (4) Şi l-a învăţat pe el cum să exprime ceea ce se află în mintea sa, prin vorbire şi scriere. (5) El a rânduit Soarele şi Luna şi ele urmează o măsură exactă; pentru ca oamenii să cunoască numărul anilor şi socotirea. (6) Iar plantele fără de tulpină, precum şi arborii se prosternează lui Allah, Preaslăvitul, supuşi şi smeriţi Lui.

(7) Şi El a înălţat cerul deasupra pământului, ca o boltă; şi El a stabilit dreptatea pe pământ şi i-a îndrumat pe supuşii Săi întru aceasta. (8) El a stabilit dreptatea pentru ca voi, o, oameni, să nu fiţi nelegiuiţi şi să înşelaţi la balanţă şi la măsură. (9) Daţi greutatea între voi după dreptate şi nu scădeţi la balanţă sau la măsură, dacă aţi măsurat sau aţi cântărit celorlalţi. (10) Iar pământul l-a făcut întins pentru ca vietăţile să poată găsi stabilitate pe el.

(11) Pe el sunt arbori ce rodesc fructe şi palmieri cu ciorchini înveliţi, printre care şi curmali. (12) Şi pe el sunt grâne cu paie, precum grâul şi orzul, şi ierburi frumos mirositoare. (13) Aşadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiţi, o, voi, popor al djinnilor şi al oamenilor?! (14) El l-a creat pe Adam dintr-un pământ întărit, numit argilă, asemenea lutului uscat. (15) Şi l-a creat pe strămoşul djinnilor din foc curat, fără fum. (16) Aşadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiţi, o, voi, popor al djinnilor şi al oamenilor?!

(17) Stăpânul celor două răsărituri şi Stăpânul celor două apusuri, [atât] iarna, [cât] şi vara.

(18) Aşadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiţi, o, voi, popor al djinnilor şi al oamenilor?!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Scrierea faptelor, mari sau mici, în foile faptelor. 2 - Cel Milostiv a început prin menţionarea binecuvântării Coranului, ceea ce indica măreţia Harului pogorât de El pentru oameni, prin intermediul Coranului. 3 - Statutul dreptăţii în islam. 4 - Binecuvântările lui Allah impun recunoaşterea lor din partea noastră şi mulţumirea pentru ele, ci nu tăgăduirea lor şi necredinţa în ele.

مَرَجَ ٱلۡبَحۡرَيۡنِ يَلۡتَقِيَانِ ١٩ بَيۡنَهُمَا بَرۡزَخٞ لَّا يَبۡغِيَانِ ٢٠ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢١ يَخۡرُجُ مِنۡهُمَا ٱللُّؤۡلُؤُ وَٱلۡمَرۡجَانُ ٢٢ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٣ وَلَهُ ٱلۡجَوَارِ ٱلۡمُنشَـَٔاتُ فِي ٱلۡبَحۡرِ كَٱلۡأَعۡلَٰمِ ٢٤
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٥ كُلُّ مَنۡ عَلَيۡهَا فَانٖ ٢٦ وَيَبۡقَىٰ وَجۡهُ
رَبِّكَ ذُو ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ٢٧ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٨
يَسۡـَٔلُهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ كُلَّ يَوۡمٍ هُوَ فِي شَأۡنٖ ٢٩ فَبِأَيِّ
ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٠ سَنَفۡرُغُ لَكُمۡ أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ٣١ فَبِأَيِّ
ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٢ يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ إِنِ ٱسۡتَطَعۡتُمۡ
أَن تَنفُذُواْ مِنۡ أَقۡطَارِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ فَٱنفُذُواْۚ لَا تَنفُذُونَ
إِلَّا بِسُلۡطَٰنٖ ٣٣ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٤ يُرۡسَلُ عَلَيۡكُمَا
شُوَاظٞ مِّن نَّارٖ وَنُحَاسٞ فَلَا تَنتَصِرَانِ ٣٥ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٣٦ فَإِذَا ٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتۡ وَرۡدَةٗ كَٱلدِّهَانِ
٣٧ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٨ فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يُسۡـَٔلُ عَن
ذَنۢبِهِۦٓ إِنسٞ وَلَا جَآنّٞ ٣٩ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٠
يُعۡرَفُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ بِسِيمَٰهُمۡ فَيُؤۡخَذُ بِٱلنَّوَٰصِي وَٱلۡأَقۡدَامِ ٤١

**19 Allah a unit cele două mări, cea sărată și cea
dulce, făcându-le să pară, celui care le privește cu
ochiul liber, că ele se întâlnesc. 20 Însă între ele
este o stavilă care o oprește pe fiecare dintre acestea
să domine asupra celeilalte, rămânâd astfel, cea
dulce, dulce, iar cea sărată, sărată. 21 Așadar,
pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui
Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al
djinnilor și al oamenilor?! 22 Din cele două mari
ies comori mari și mici. 23 Așadar, pe care dintre
nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra
voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și al
oamenilor?! 24 Și El, Preaslăvitul și Preaînaltul,
este cel ce susține corăbiile ce plutesc pe mare,
asemenea unor munți. 25 Așadar, pe care dintre
nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra
voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și
al oamenilor?! 26 Toți cei care sunt pe pământ
dintre creații, vor pieri, fără îndoială. 27 Și va
rămâne veșnic [numai] Fața Domnului tău, o,
profetule, Cel plin de Slavă și de Cinste și Cel
cu Har Nemărginit asupra supușilor Săi și El
nu este ajuns de pieire niciodată. 28 Așadar,
pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui
Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor
al djinnilor și al oamenilor?! 29 Îl imploră pe
El pentru nevoile lor toți cei care sunt în ceruri,
dintre îngeri, și toți cei care sunt pe pământ, dintre
djinni și oameni; și în fiecare zi El împlinește ceva
din ceea ce îi privește pe supușii Săi: precum a da
viața, sau a face să moară, sau a îndestula, sau
orice altceva [din ceea ce îi privește pe supușii
Săi]. 30 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al
djinnilor și al oamenilor?! 31 O, voi, oameni și djinni! Curând Ne vom ocupa de judecata voastră, și îl vom răsplăti
pe fiecare cu ceea ce merită din recompensă sau pedeapsă! 32 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri
ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și al oamenilor?! 33 Și Allah va spune în Ziua
Învierii, atunci când djinni și oamenii vor fi adunați: „O, neam al djinnilor și al oamenilor! Dacă voi puteți să găsiți
pentru voi vreo ieșire dincolo de hotarele cerurilor și ale pământului, atunci treceți de ea! Însă voi nu veți putea
să faceți aceasta decât cu ajutorul unei puteri! Și cum să puteți face voi acest lucru? 34 Așadar, pe care dintre
nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și al oamenilor?!
35 O, voi, oameni și djinni, se vor trimite asupra voastră flăcări de foc fără de fum, precum și fum fără de foc, și nu
vă veți putea apăra voi de acesta. 36 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră
le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și al oamenilor?! 37 Și când cerul se va despica pentru a cobori din el îngerii
și va deveni roșu, asemenea intensității pigmentului unei piei. 38 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri
ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și al oamenilor?! 39 Și în acea Zi măreață, nici
oamenii și nici djinnii nu vor fi întrebați despre păcatele lor, căci Allah cunoaște faptele lor. 40 Așadar, pe care
dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și al oamenilor?
41 Nelegiuiții vor fi cunoscuți în Ziua Judecății după semnele lor, acestea fiind fețele lor înnegrite, ochii lor
albăstriți, și vor fi apucați laolaltă de frunțile și picioarele lor și vor fi aruncați în Foc.**

Dintre pildele acestor versete: **1 - Întâlnirea celor doua mări – cea sărată și cea dulce, fără ca ele să se amestece între ele, este una dintre manifestările puterii lui Allah. 2 - Confirmarea efemerității tuturor creațiilor și evidențierea faptului că eternitatea îi aparține numai lui Allah, Unicul, și, astfel, li se impune oamenilor [ca întotdeauna] să se lege de Cel Veșnic Viu, Preaslăvitul, fără de nimeni altcineva. 3 - Confirmarea atributului „Feței lui Allah”, în modalitatea în care aceasta I se cuvine lui Allah, Preaslăvitul, fără vreo asemănare [cu vreuna dintre creațiile Acestuia] și fără reprezentare. 4 - Diversificarea pedepselor necredincioșilor.**

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٢ هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٤٣ يَطُوفُونَ بَيۡنَهَا وَبَيۡنَ حَمِيمٍ ءَانٖ ٤٤ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٥ وَلِمَنۡ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ ٤٦ فَبِأَيِّ
ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٧ ذَوَاتَآ أَفۡنَانٖ ٤٨ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٤٩ فِيهِمَا عَيۡنَانِ تَجۡرِيَانِ ٥٠ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٥١ فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٖ زَوۡجَانِ ٥٢ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٥٣ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشِۭ بَطَآئِنُهَا مِنۡ إِسۡتَبۡرَقٖۚ وَجَنَى ٱلۡجَنَّتَيۡنِ دَانٖ
٥٤ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٥ فِيهِنَّ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرۡفِ
لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ إِنسٞ قَبۡلَهُمۡ وَلَا جَآنّٞ ٥٦ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٥٧ كَأَنَّهُنَّ ٱلۡيَاقُوتُ وَٱلۡمَرۡجَانُ ٥٨ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٥٩ هَلۡ جَزَآءُ ٱلۡإِحۡسَٰنِ إِلَّا ٱلۡإِحۡسَٰنُ ٦٠ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٦١ وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ٦٢ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٦٣ مُدۡهَآمَّتَانِ ٦٤ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٦٥ فِيهِمَا عَيۡنَانِ نَضَّاخَتَانِ ٦٦ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٧
فِيهِمَا فَٰكِهَةٞ وَنَخۡلٞ وَرُمَّانٞ ٦٨ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٩

**42 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri
ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi,
popor al djinnilor și al oamenilor?! 43 Și li se va
spune lor cu mustrare: „Acesta este Iadul pe care
păcătoșii îl socoteau în viața lumească minciună”,
aflat acum în fața ochilor lor, fără a-l mai putea
nega. 44 Ei se vor afla într-o perindare între el și
între o apă clocotită.
45 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri
ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi,
popor al djinnilor și al oamenilor?! 46 Acela
care s-a temut de înfățișarea dinaintea Domnului
său în Viața de Apoi, și a crezut și a plinit fapte
bune, va avea parte de două grădini. 47 Așadar,
pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui
Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor
al djinnilor și al oamenilor?! 48 Amândouă
grădinile cu ramuri stufoase, proaspete și
rodnice. 49 Așadar, pe care dintre nenumăratele
binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți,
o, voi, popor al djinnilor și al oamenilor?!
50 Prin aceste două grădini trec două izvoare
cu apă curgătoare. 51 Așadar, pe care dintre
nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra
voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și
al oamenilor?! 52 În ele sunt din toate fructele
pe care le rodesc câte două soiuri. 53 Așadar,
pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui
Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor
al djinnilor și al oamenilor?! 54 [Ei vor sta]
întinși pe așternuturi căptușite cu brocart gros,
iar roadele și fructele celor două grădini vor
fi aproape, putând să ajungă la ele cu ușurință cel ridicat, și cel așezat, și cel întins. 55 Așadar, pe care dintre
nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și al oamenilor?! 56 În
ele sunt femei [neprihănite] care nu își ridică privirea către nimeni altcineva în afară de soții lor, și a căror feciorie
nu a fost întinată înainte de soții lor, nici de oameni și nici de djinni. 57 Așadar, pe care dintre nenumăratele
binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și al oamenilor?! 58 Ca și când ar fi
rubine și mărgean, prin frumusețea și puritatea lor. 59 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah
asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și al oamenilor?! 60 Oare răsplata celui care a plinit fapte
bune întru supunerea față de Allah, poate fi alta decât binele pe care Allah i-l va oferi lui ca răsplată?! 61 Așadar,
pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor și al
oamenilor?! 62 Și în afară de aceste două grădini mai sunt încă alte două grădini.
63 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor
și al oamenilor?! 64 Și culoarea lor verde [închis] este intensă.
65 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al
djinnilor și al oamenilor?! 66 În aceste două grădini se află două izvoare din care apa țâșnește cu putere, fără a se
opri efervescența apei lor.
67 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor
și al oamenilor?! 68 În aceste două grădini se află fructe din belșug, și palmieri înalți și rodii.
69 Așadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiți, o, voi, popor al djinnilor
și al oamenilor?!**

Dintre pildele acestor versete: **1 - Importanța temerii față de Allah și resimțirea impetuozității și a neliniștii acute în momentul înfățișării în fața Acestuia. 2 - Elogierea femeilor Paradisului prin asocierea atributului castității și purității, ceea ce indică virtutea acestui atribut.**
3 - Răsplata este pe măsura faptei.

فِيهِنَّ خَيۡرَٰتٌ حِسَانٞ ٧٠ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٧١ حُورٞ مَّقۡصُورَٰتٞ فِي ٱلۡخِيَامِ ٧٢ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٧٣ لَمۡ يَطۡمِثۡهُنَّ إِنسٞ قَبۡلَهُمۡ وَلَا جَآنّٞ ٧٤ فَبِأَيِّ
ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٥ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفۡرَفٍ خُضۡرٖ
وَعَبۡقَرِيٍّ حِسَانٖ ٧٦ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٧
تَبَٰرَكَ ٱسۡمُ رَبِّكَ ذِي ٱلۡجَلَٰلِ وَٱلۡإِكۡرَامِ ٧٨

ترتيبها ٥٦ سُورَةُ الوَاقِعَةِ آياتها ٩٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ربع الحزب ٥٤ إِذَا وَقَعَتِ ٱلۡوَاقِعَةُ ١ لَيۡسَ لِوَقۡعَتِهَا كَاذِبَةٌ ٢ خَافِضَةٞ رَّافِعَةٌ
٣ إِذَا رُجَّتِ ٱلۡأَرۡضُ رَجّٗا ٤ وَبُسَّتِ ٱلۡجِبَالُ بَسّٗا ٥ فَكَانَتۡ
هَبَآءٗ مُّنۢبَثّٗا ٦ وَكُنتُمۡ أَزۡوَٰجٗا ثَلَٰثَةٗ ٧ فَأَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ
مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلۡمَيۡمَنَةِ ٨ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ مَآ أَصۡحَٰبُ
ٱلۡمَشۡـَٔمَةِ ٩ وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلسَّٰبِقُونَ ١٠ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلۡمُقَرَّبُونَ ١١
فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ١٢ ثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٣ وَقَلِيلٞ مِّنَ ٱلۡأٓخِرِينَ
١٤ عَلَىٰ سُرُرٖ مَّوۡضُونَةٖ ١٥ مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيۡهَا مُتَقَٰبِلِينَ ١٦

(70) În aceste grădini se află femei virtuoase şi cu o înfăţişare frumoasă.
(71) Aşadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiţi, o, voi, popor al djinnilor şi al oamenilor?!
(72) Hurii retrase în corturi ca o protecţie pentru ele.
(73) Aşadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiţi, o, voi, popor al djinnilor şi al oamenilor?!
(74) Care nu au fost atinse mai înainte de soţii lor, nici de oameni, şi nici de djinni.
(75) Aşadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiţi, o, voi, popor al djinnilor şi al oamenilor?!
(76) Ei vor sta întinşi pe perne cu acoperăminte verzi şi aşternuturi frumoase.
(77) Aşadar, pe care dintre nenumăratele binefaceri ale lui Allah asupra voastră le tăgăduiţi, o, voi, popor al djinnilor şi al oamenilor?!
(78) Preamărit şi preacinstit fie numele Domnului tău Cel Plin de Slavă şi Cinste şi Har pentru supuşii Săi.

Surat Al-Waqi'a

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Ameninţarea cu privire la Ziua Judecăţii şi confirmarea producerii ei, precum şi menţionarea tipurilor de oameni în acea Zi şi a răsplătii fiecăruia dintre aceştia.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Când Ziua Judecăţii va avea loc, fără îndoială.
(2) Nimeni nu va mai socoti venirea ei minciună, aşa cum ei o socoteau în viaţa lumească.
(3) Ea îi va înjosi pe necredincioşii nelegiuiţi prin pătrunderea lor în Foc, şi îi va înălţa pe dreptcredincioşii cei pioşi prin pătrunderea lor în Paradis.
(4) Atunci când pământul va fi zguduit de o zdruncinătură cruntă.
(5) Şi munţii vor fi sfărâmaţi în fărâme.
(6) Şi datorită fărâmiţării lor, vor deveni asemenea unei pulbere risipite, fără stabilitate.
(7) Şi în acea Zi veţi fi voi de trei feluri:
(8) Iar oamenii mâinii drepte, care îşi vor lua cărţile lor în mâna dreaptă, ce lăcaş înalt şi măreţ vor avea!
(9) Şi oamenii mâinii stângi, care îşi vor lua cărţile lor în mâna stângă, ce lăcaş înjositor şi rău vor avea!
(10) Iar cei ce s-au aflat în frunte în întrecerea lor întru plinirea de fapte bune în viaţa lumească, tot ei vor cei dintâi şi în Viaţa de Apoi, la intrarea în Paradis.
(11) Aceştia sunt cei mai apropiaţi de Allah.
(12) În Grădinile plăcerilor, desfătându-se în binecuvântări felurite.
(13) O parte dintre oamenii acestei naţiuni, şi alţii dintre cei ai naţiunilor de mai înainte [premergătoare].
(14) Şi puţini dintre oamenii din timpurile de sfârşit, vor fi dintre cei dintâi şi apropiaţi [de Allah].
(15) [Ei se vor afla] pe paturi împletite cu aur.
(16) Întinşi pe aceste paturi faţă în faţă, fără ca vreunul dintre ei să privească spatele celuilalt.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Persistenta pomenirii binecuvântărilor lui Allah şi a semnelor Lui, Preaslăvitul, impune preamărirea Sa şi buna supunere faţă de El. 2 - Oprirea tăgăduirii [şi minciunilor] necredincioşilor odată cu vederea întâmplărilor Zilei Judecăţii. 3 - Diferenţierea statutului oamenilor Paradisului în funcţie de diferenţierea faptelor lor.

يَطُوفُ عَلَيۡهِمۡ وِلۡدَٰنٞ مُّخَلَّدُونَ ١٧ بِأَكۡوَابٖ وَأَبَارِيقَ وَكَأۡسٖ مِّن مَّعِينٖ
١٨ لَّا يُصَدَّعُونَ عَنۡهَا وَلَا يُنزِفُونَ ١٩ وَفَٰكِهَةٖ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ
٢٠ وَلَحۡمِ طَيۡرٖ مِّمَّا يَشۡتَهُونَ ٢١ وَحُورٌ عِينٞ ٢٢ كَأَمۡثَٰلِ ٱللُّؤۡلُوِ
ٱلۡمَكۡنُونِ ٢٣ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٢٤ لَا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوٗا
وَلَا تَأۡثِيمًا ٢٥ إِلَّا قِيلٗا سَلَٰمٗا سَلَٰمٗا ٢٦ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡيَمِينِ مَآ أَصۡحَٰبُ
ٱلۡيَمِينِ ٢٧ فِي سِدۡرٖ مَّخۡضُودٖ ٢٨ وَطَلۡحٖ مَّنضُودٖ ٢٩ وَظِلّٖ مَّمۡدُودٖ
٣٠ وَمَآءٖ مَّسۡكُوبٖ ٣١ وَفَٰكِهَةٖ كَثِيرَةٖ ٣٢ لَّا مَقۡطُوعَةٖ وَلَا مَمۡنُوعَةٖ
٣٣ وَفُرُشٖ مَّرۡفُوعَةٍ ٣٤ إِنَّآ أَنشَأۡنَٰهُنَّ إِنشَآءٗ ٣٥ فَجَعَلۡنَٰهُنَّ أَبۡكَارًا
٣٦ عُرُبًا أَتۡرَابٗا ٣٧ لِّأَصۡحَٰبِ ٱلۡيَمِينِ ٣٨ ثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأَوَّلِينَ ٣٩
وَثُلَّةٞ مِّنَ ٱلۡأٓخِرِينَ ٤٠ وَأَصۡحَٰبُ ٱلشِّمَالِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلشِّمَالِ
٤١ فِي سَمُومٖ وَحَمِيمٖ ٤٢ وَظِلّٖ مِّن يَحۡمُومٖ ٤٣ لَّا بَارِدٖ
وَلَا كَرِيمٍ ٤٤ إِنَّهُمۡ كَانُواْ قَبۡلَ ذَٰلِكَ مُتۡرَفِينَ ٤٥ وَكَانُواْ
يُصِرُّونَ عَلَى ٱلۡحِنثِ ٱلۡعَظِيمِ ٤٦ وَكَانُواْ يَقُولُونَ أَئِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا
تُرَابٗا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ ٤٧ أَوَءَابَآؤُنَا ٱلۡأَوَّلُونَ ٤٨ قُلۡ إِنَّ
ٱلۡأَوَّلِينَ وَٱلۡأٓخِرِينَ ٤٩ لَمَجۡمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَٰتِ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ٥٠

17 Şi se vor plimba printre ei pentru a-i servi, feciori ce nu îmbătrânesc şi nici nu mor niciodată.
18 Se perindă printre ei cu pocale fără toartă şi ulcioare cu toartă, şi cu un pahar cu vin de la un izvor curgător din Paradis, care nu se opreşte niciodată.
19 Acesta nu este asemenea băuturii din viaţa lumească. Iar cel ce îl va bea nu va resimţi de la el nici durere de cap, şi nici vreo afectare a minţii lui.
20 Şi se vor perinda printre ei acei feciori cu fructe dintre cele pe care ei le aleg.
21 Şi se vor perinda printre ei cu carne de pasăre pe care sufletele lor o poftesc.
22 Şi ei vor avea în Paradis femei cu ochii mari şi frumoşi.
23 Asemenea unor perle ascunse în cochilia lor.
24 Drept răsplată pentru ceea ce au împlinit dintre fapte bune în viaţa lumească.
25 Şi nu vor auzi în Paradis nici vorbe rele, şi nici ceea ce este întru păcat.
26 Ei nu vor auzi decât salutul „Pace!” al îngerilor pentru ei, şi salutul cu „Pace!” al unora pentru ceilalţi.
27 Şi oamenii mâinii drepte - ce sunt oamenii mâinii drepte? Ce măreţ şi ce înalt este statutul lor la Allah.
28 Ei se vor afla printre jujubieri fără spini, în care nu se află nicio vătămare.
29 Şi bananierii cu ciorchini rânduiţi unul lângă altul.
30 Şi o umbră întinsă şi permanentă, fără sfârşit.
31 Şi o apă curgătoare, ce nu încetează [a curge]. **32** Şi fructe din belşug, care nu se împuţinează.
33 Nu le sunt oprite lor niciodată, căci ele nu au un sezon anume şi nimic nu le interzice lor, în orice timp le-ar dori.
34 Şi divane ridicate şi înalte, puse pe paturi.
35 Noi le-am creat pe huriile, [mai înainte] menţionate, într-o modalitate neobişnuită [desăvârşită].
36 Şi le-am făcut pe ele fecioare, de nimeni atinse mai înainte. **37** Plăcute soţilor lor şi toate de o vârstă.
38 Le-am creat pe ele pentru oamenii mâinii drepte, care îşi vor lua cărţile faptelor lor cu mâna dreaptă, ca un
semn al fericirii lor. **39** Ei sunt o ceată numeroasă dintre comunităţile primilor profeţi.
40 Şi o ceată numeroasă din comunitatea lui Muhammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), din ultima naţiune.
41 Iar oamenii mâinii stângi - ce sunt oamenii mâinii stângi? Ce situaţie şi ce destinaţie rea au ei.
42 Ei se vor afla în mijlocul unui vânt arzător şi a unei ape clocotite.
43 La o umbră de fum negru. **44** Nici răcoros, şi nici plăcut la înfăţişare.
45 Cu adevărat, ei au fost înainte de această pedeapsă în îndestulare în viaţa lumească, fără a avea ei vreo altă preocupare în afară de satisfacerea plăcerilor lor.
46 Şi au stăruit în necredinţă faţă de Allah şi adorarea idolilor, fără de El.
47 Şi ei tăgăduiau învierea, zicând în bătaie de joc şi negând posibilitatea producerii acesteia: „Oare după ce vom fi murit şi ne vom fi făcut ţărână şi oase putrezite, oare vom mai fi noi înviaţi după aceasta?
48 Şi oare vor mai fi înviaţi strămoşii noştri care au murit mai înainte de noi?!
49 O, tu, profetule! Spune-le celor care tăgăduiesc învierea: „Atât cei dintâi dintre oameni, cât şi cei de pe urmă dintre ei.
50 Vor fi adunaţi în Ziua Judecăţii, fără nicio îndoială, pentru judecată şi răsplată.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Faptele bune sunt un motiv pentru obţinerea binecuvântărilor Vieţii de Apoi. 2 - Luxul şi confortul sunt motive ale căderii în păcat. 3 - Riscul persistării în păcat.

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا ٱلضَّآلُّونَ ٱلْمُكَذِّبُونَ ٥١ لَـَٔاكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ٥٢
فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ٥٣ فَشَٰرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْحَمِيمِ ٥٤ فَشَٰرِبُونَ
شُرْبَ ٱلْهِيمِ ٥٥ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ ٱلدِّينِ ٥٦ نَحْنُ خَلَقْنَٰكُمْ فَلَوْلَا
تُصَدِّقُونَ ٥٧ أَفَرَءَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ٥٨ ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ
ٱلْخَٰلِقُونَ ٥٩ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ ٱلْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ٦٠
عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَٰلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِى مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦١ وَلَقَدْ
عَلِمْتُمُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ٦٢ أَفَرَءَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ
٦٣ ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ٦٤ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ
حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ٦٥ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ٦٦ بَلْ نَحْنُ
مَحْرُومُونَ ٦٧ أَفَرَءَيْتُمُ ٱلْمَآءَ ٱلَّذِى تَشْرَبُونَ ٦٨ ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ
مِنَ ٱلْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنزِلُونَ ٦٩ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا
تَشْكُرُونَ ٧٠ أَفَرَءَيْتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ ٧١ ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ
شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ ٧٢ نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا
لِّلْمُقْوِينَ ٧٣ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ٧٤ ۞ فَلَآ أُقْسِمُ نصف الحزب ٥٤
بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ٧٥ وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٦

51 Apoi, o, voi, cei care tăgăduiți învierea, și sunteți rătăciți de la calea cea dreaptă.

52 Veți mânca în Ziua Judecății dintr-un pom de zaqqum, iar acestea sunt cele mai rele și mai nefaste roade.

53 Și vă veți umple burțile voastre goale din acest arbore amar.

54 Și veți bea, peste acestea, o apă clocotită.

55 Și veți spori din băutul acesteia, așa cum cămilele sporesc băutul lor, datorită înfsetării în pribegirea lor.

56 Cele amintite, precum mâncarea cea amară și apa cea clocotită, este ospățul cu care ei vor fi întâmpinați în Ziua Judecății.

57 Noi v-am creat pe voi, o, mincinoșilor [necredincioși], după ce voi nu fuseserăți nimic [mai înainte]. Și oare nu veți crede voi că Noi vă vom readuce din nou la viață după moartea voastră?!

58 Oare ați văzut voi, o, oameni, sperma aruncată de voi [drept sămânță] în pântecele soțiilor voastre?!

59 Oare voi creați această sămânță, sau noi suntem cei care o creăm?!

60 Noi am hotărât pentru voi moartea, și fiecare dintre voi are un termen, care nu va fi grăbit și nici întârziat. Și Noi nu putem fi împiedicați.

61 Să înlocuim constituția și înfățișarea pe care voi le cunoașteți, și să vă facem pe voi [din nou] cu o constituție și o înfățișare pe care voi nu le știți.

62 Și ați cunoscut voi modul în care v-am creat prima oară. Oare nu veți lua voi aminte și veți pricepe că Cel care v-a creat pe voi prima oară are puterea să va învie pe voi după moartea voastră?! 63 Oare vedeți voi semințele pe care le semănați în pământ?!

64 Oare voi faceți să crească aceste semințe sau Noi suntem cei care le facem să crească?!

65 Dacă Noi am voi să facem aceste plante o risipă, am face-o niște resturi, după ce, mai înainte, ea aproape că se copsese și se împlinise; și voi ați rămâne mirați de cele ce li s-au întâmplat.

66 Voi spuneți: „Noi suntem plini de datorii, din cauza pierderii celor pe care le-am cheltuit.

67 Ba noi suntem lipsiți de cele de trebuința traiului!”

68 Oare vedeți voi apa pe care o beți atunci când sunteți însetați?!

69 Oare voi ați făcut-o să coboare din nouri din cer sau Noi suntem Cei care o facem să coboare?

70 Dacă Noi am voi, am face ca această apă să fie extrem de sărată, astfel încât să nu o puteți bea și nici să nu puteți să udați [irigați] cu ea. Așadar, de ce nu sunteți voi mulțumitori față de Allah, de vreme ce El v-a pogorât vouă o apă dulce, ca o îndurare pentru voi?

71 Și oare vedeți voi focul pe care-l aprindeți pentru cele care vă sunt de trebuință?!

72 Oare voi ați făcut să crească pomul din care acesta este aprins sau Noi suntem cei care l-am făcut să crească, ca o îmbunare față de voi?! 73 Noi am făcut acest foc ca o pomenire pentru voi, pentru a va reaminti vouă de Focul din Viața de Apoi și l-am făcut un lucru folositor pentru aceia dintre voi care se află în călătorie.

74 Așadar, o, tu, profetule, preaslăvește-L și preaînalță-L pe Domnului tău Cel Măreț deasupra celor ce nu se cuvin Lui! 75 Allah a jurat pe locurile stelelor și pozițiile lor [în cer].

76 Iar [în ceea ce privește] jurământul pe aceste poziții ale stelelor, dacă ați ști voi mărimea lui, căci el, cu adevărat, este măreț, datorită semnelor și înțelepciunilor, fără de sfârșit, aflate în ele.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Crearea cea dintâi [a omului] este un indiciu al ușurinței învierii [sale mai apoi]. 2 - Pogorârea apei, rodirea pământului, focul folositor oamenilor, toate acestea sunt binecuvântări care impun oamenilor mulțumirea față de Allah, căci Allah este cu putere întru a le curma, oricând ar dori.

3 - Credința în faptul că planetele ar avea vreo influență asupra căderii ploii este o formă de necredință și se numără printre practicile perioadei preislamice.

إِنَّهُۥ لَقُرۡءَانٞ كَرِيمٞ ٧٧ فِي كِتَٰبٖ مَّكۡنُونٖ ٧٨ لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا
ٱلۡمُطَهَّرُونَ ٧٩ تَنزِيلٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٨٠ أَفَبِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ
أَنتُم مُّدۡهِنُونَ ٨١ وَتَجۡعَلُونَ رِزۡقَكُمۡ أَنَّكُمۡ تُكَذِّبُونَ ٨٢ فَلَوۡلَآ
إِذَا بَلَغَتِ ٱلۡحُلۡقُومَ ٨٣ وَأَنتُمۡ حِينَئِذٖ تَنظُرُونَ ٨٤ وَنَحۡنُ أَقۡرَبُ
إِلَيۡهِ مِنكُمۡ وَلَٰكِن لَّا تُبۡصِرُونَ ٨٥ فَلَوۡلَآ إِن كُنتُمۡ غَيۡرَ مَدِينِينَ
٨٦ تَرۡجِعُونَهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٨٧ فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ
٨٨ فَرَوۡحٞ وَرَيۡحَانٞ وَجَنَّتُ نَعِيمٖ ٨٩ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ
ٱلۡيَمِينِ ٩٠ فَسَلَٰمٞ لَّكَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡيَمِينِ ٩١ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ
ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ ٩٢ فَنُزُلٞ مِّنۡ حَمِيمٖ ٩٣ وَتَصۡلِيَةُ جَحِيمٍ
٩٤ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلۡيَقِينِ ٩٥ فَسَبِّحۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلۡعَظِيمِ ٩٦

ترتيبها ٥٧ — سُورَةُ الحَدِيدِ — آياتها ٢٩

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١ لَهُۥ مُلۡكُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٢ هُوَ
ٱلۡأَوَّلُ وَٱلۡأٓخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلۡبَاطِنُۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ٣

(77) Cu adevărat, acest Coran care vă este recitat vouă, o, oameni, este un Coran Nobil, datorită beneficiilor mărețe cuprinse în el.
(78) Într-o Carte bine păzită de ochii oamenilor, aceasta fiind Tablele cele bine păstrate.
(79) Acesta nu este atins decât de Îngerii cei curățiți [și puri] de păcate și neajunsuri.
(80) [Acesta este] o revelație de la Stăpânul lumilor către profetul Său, Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
(81) Oare acest Mesaj, o, voi, idolatrilor, îl socotiți minciună și nu credeți în el?!
(82) Și faceți voi mulțumirea voastră pentru Allah față de binecuvântările cu care v-a înzestrat o tăgăduire; și astfel atribuiți apa pogorâtă stelelor, spunând: „A plouat datorită stelei cutare și stelei cutare?!”
Și atunci când Allah a menționat unele indicii ale Învierii, a voit să atenționeze și asupra puterii Sale de a crea din nou prin indicarea imposibilității lor de a respinge moartea, căci Cel ce a făcut să moară, poate face și să trăiască [din nou].
(83) Și cum va fi când sufletul va ajunge la gât?
(84) Și în acele clipe voi îl veți privi pe cel aflat în agonie între mâinile voastre.
(85) Iar Noi, prin cunoașterea și puterea Noastră, și prin îngerii Noștri [trimiși] vom fi mai aproape de mortul vostru, decât chiar voi înșivă, însă voi nu îi veți zări pe acei îngeri.
(86) Și dacă voi nu veți fi înviați pentru a fi răsplătiți pentru faptele voastre, așa cum pretindeți.
(87) De ce nu întoarceți înapoi acest suflet care iese din cel care moare dintre voi, dacă voi sunteți întru adevăr?! Însă voi nu veți putea face aceasta.
(88) Însă dacă cel care moare este dintre cei care s-au întrecut întru plinirea de fapte bune. (89) Atunci el va avea
parte de o odihnă după care nu există trudă, o buna îndestulare, îndurare și Grădini în care se va desfăta cu cele
pe care le va pofti sufletul său. (90) (91) Și dacă cel care moare este dintre oamenii mâinii drepte, nu te îngrijora de
soarta lui, căci va avea parte de pace și siguranță. (92) Însă dacă cel care moare va fi dintre cei care tăgăduiesc cele
cu care a venit profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și sunt în rătăcire de la calea cea dreaptă.
(93) Ospățul cu care va fi el întâmpinat va fi o apă clocotită. (94) Și el va fi ars în focul Iadului. (95) Cele pe care noi ți
le-am povestit ție, o, tu, profetule, sunt adevărul cel cert, în privința căruia nu există nicio îndoială.
(96) Așadar, preaslăvește numele Domnului tău Cel Măreț și înalță-L pe El mai presus de orice lipsă sau deficit!

Surat Al-Hadid

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol: **Consolidarea puterii credinței și a puterii materiale ce susțin chemarea la Allah și lupta pe calea Sa, și purificarea sufletelor de neajunsurile lor. Din această cauză s-au repetat în decursul acestui capitol menționările cu privire la cheltuirea pe calea lui Allah și la credință.**

Interpretarea sensurilor [Tafsir]: **(1) Pe Allah Îl preamăresc toate cele din ceruri și de pre pământ; Și El este Cel Preaputernic, Care nu poate fi învins de nimeni și Cel Înțelept în creația și orânduirea Sa.**
(2) A Lui, Unicul, este împărăția cerurilor și a pământului. El dă viață cui El voiește să îi dea viața și El dă moartea, cui voiește să îi dea moartea, și El este cu putere peste toate și nimic nu îi este Lui fără putință.
(3) El este Cel Dintâi și nu a existat nimic mai înainte de El, și El este Cel de pe urmă, după El nu mai există nimic. El este Cel de deasupra tuturor, deasupra căruia nu se află [nimeni și] nimic și El este Cel ascuns fără de care nu există nimic, și El este a toate știutor și nimic nu Îi rămâne ascuns Lui.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Intensitatea agoniei din pragul morții și imposibilitatea omului de a se feri de acestea. 2 - În mod normal, oamenii nu pot vedea îngerii, decât dacă Allah voiește acest lucru, În virtutea unei Înțelepciuni [divine]. 3 - Numele lui Allah – Cel Dintâi, Cel din urmă, Cel de Deasupra tuturor, Cel Ascuns – impun preamărirea lui Allah și conștientizarea vegherii Lui asupra faptelor [noastre], atât a celor vădite, cât și a celor ascunse.**

هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ
عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا يَخۡرُجُ مِنۡهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ
ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيهَاۖ وَهُوَ مَعَكُمۡ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ
بَصِيرٞ ٤ لَّهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ
٥ يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِۚ وَهُوَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ
ٱلصُّدُورِ ٦ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَأَنفِقُواْ مِمَّا جَعَلَكُم
مُّسۡتَخۡلَفِينَ فِيهِۖ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَأَنفَقُواْ لَهُمۡ أَجۡرٞ كَبِيرٞ ٧
وَمَا لَكُمۡ لَا تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلرَّسُولُ يَدۡعُوكُمۡ لِتُؤۡمِنُواْ بِرَبِّكُمۡ وَقَدۡ
أَخَذَ مِيثَٰقَكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٨ هُوَ ٱلَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبۡدِهِۦٓ
ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ لِّيُخۡرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ بِكُمۡ
لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ٩ وَمَا لَكُمۡ أَلَّا تُنفِقُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَا يَسۡتَوِي مِنكُم مَّنۡ أَنفَقَ مِن قَبۡلِ ٱلۡفَتۡحِ
وَقَٰتَلَۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَعۡظَمُ دَرَجَةٗ مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُواْ مِنۢ بَعۡدُ وَقَٰتَلُواْۚ
وَكُلّٗا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ١٠ مَّن ذَا
ٱلَّذِي يُقۡرِضُ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥ وَلَهُۥٓ أَجۡرٞ كَرِيمٞ ١١

(4) El este Cel care a creat cerurile și pământul în șase zile, începând în ziua de duminică și terminând în ziua de vineri, și El este cu putere întru a le crea în mai puțin de o clipită. Apoi, El, Preaslăvitul, s-a ridicat și s-a înălțat deasupra Tronului, într-o modalitate de înălțare potrivită naturii Lui divine, Preaslăvitul. El știe ploaia și semințele și altele ce intră în pământ, și știe și plantele și mineralele și altele care ies din el. Și El știe ploaia și revelația și altele ce coboară din cer, precum și pe îngerii și faptele supușilor Săi și sufletele lor ce se înalță la el [la cer]. Și El este cu voi oriunde v-ați afla, o, oameni, prin știința Sa. Și nimic nu Îi rămâne Lui ascuns din ceea ce vă privește, și Allah vede bine ceea ce faceți, fără a îi rămâne ascuns Lui nimic din faptele voastre și El vă va răsplăti pentru ele.

(5) Numai a Lui, Unicul, este împărăția cerurilor și a pământului și la El, Unicul, se întorc toate lucrurile, și El îi va socoti pe robii Săi în Ziua Judecății, și îi va răsplăti pentru faptele lor.

(6) El face ca noaptea să intre în zi și vine întunericul și oamenii dorm, găsindu-și odihna, și face ca ziua să intre în noapte și să vină lumina, și oamenii pornesc astfel către treburile lor. El este Știutorul celor dinlăuntrul piepturilor supușilor Săi, și nimic din acestea nu-i sunt ascunse Lui.

(7) Credeți în Allah și credeți în Trimisul Său și cheltuiți din averea pe care Allah a pus-o în posesia voastră, în modalitatea prescrisă vouă de către Allah. Căci aceia dintre voi care cred în Allah și au dăruit [din] averile lor pe calea lui Allah vor avea parte de răsplată mare la Allah, în Paradis.

(8) Și oare ce vă oprește pe voi de la a crede în Allah, în vreme ce Trimisul vă cheamă la El, în speranța că veți crede în Domnul vostru, Preaslăvitul? Și Allah a făcut un legământ cu voi, întru a crede în El, atunci când v-a scos pe voi din coapsele părinților voștri, dacă voi sunteți dreptcredincioși.

(9) El este Cel care pogoară asupra robului Său – Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) semne limpezi; pentru ca să vă scoată pe voi din întunecimile necredinței și ale ignoranței la lumina credinței și a cunoașterii. Și Allah este Iertător, Îndurător cu voi, prin trimiterea pentru voi a profetului Său, călăuzitor și prevenitor.

(10) Și ce anume vă oprește pe voi de la a dărui pe calea lui Allah, în vreme ce a lui Allah este moștenirea cerurilor și a pământului? O, voi, dreptcredincioșilor! Nu este deopotrivă acela dintre voi care a dăruit din averea sa pe calea lui Allah, căutând Mulțumirea Sa, înainte de cucerirea Meccăi, și care a luptat împotriva necredincioșilor pentru izbândirea islamului, cu acela care au cheltuit [din averea lui] după cucerirea Meccăi și a luptat [mai apoi] împotriva necredincioșilor. Cei care au dăruit [de dragul lui Allah] și au luptat pe calea Sa mai înainte de cucerirea Meccăi, vor avea un statut mai măreț și o treaptă mai înaltă la Allah, decât aceia care au dăruit din averile lor [pe calea lui Allah] și au luptat împotriva necredincioșilor, după aceea. Și Allah le-a făgăduit tuturor acestora Paradisul și Allah este bine știutor a ceea ce voi faceți; și nimic din faptele voastre bune nu îi este ascuns Lui, și El vă va răsplăti pentru ele.

(11) Acela care dăruiește cu bună inima din averea sa pe calea lui Allah, va primi de la Allah răsplata sa înmulțită pentru cele pe care el le-a dăruit. Și în Ziua Judecății el va avea parte de o răsplată generoasă, în Paradis.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Averea este toată numai a lui Allah, și ea este pusă doar în folosința omului.
2 - Diferențierea rangului dreptcredincioșilor în funcție de întrecerea lor întru credința și plinirea de fapte bune.
3 - Cheltuirea pe calea lui Allah este unul dintre motivele binecuvântării și sporirii averii.

يَوْمَ تَرَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَٰنِهِم بُشْرَىٰكُمُ ٱلْيَوْمَ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ١٢ يَوْمَ يَقُولُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتُ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱنظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ٱرْجِعُوا۟ وَرَآءَكُمْ
فَٱلْتَمِسُوا۟ نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُۥ بَابٌۢ بَاطِنُهُۥ فِيهِ ٱلرَّحْمَةُ
وَظَٰهِرُهُۥ مِن قِبَلِهِ ٱلْعَذَابُ ١٣ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ
وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَٱرْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ ٱلْأَمَانِىُّ
حَتَّىٰ جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ وَغَرَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ١٤ فَٱلْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ
فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ مَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ ۖ هِىَ مَوْلَىٰكُمْ ۖ
وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ١٥ ۞ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَن تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ
أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ
مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ١٦ ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ١٧ إِنَّ ٱلْمُصَّدِّقِينَ وَٱلْمُصَّدِّقَٰتِ
وَأَقْرَضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ١٨

ثلاثة أرباع الحزب ٥٤

(12) Într-o zi îi vei vedea pe dreptcredincioşi şi pe dreptcredincioase înaintând cu lumina în faţa lor şi în dreapta lor. Şi li se va zice lor în acea Zi: „Vestea voastră cea bună este astăzi despre Grădini cu palate şi arbori pe sub care curg pâraie, şi în care voi veţi sălăşlui veşnic! Aceasta este izbânda cea mare, pe care nicio altă izbândă nu o poate egala!"

Şi atunci când Allah a menţionat situaţia dreptcredincioşilor în acea zi, a amintit şi situaţia în care se vor afla ipocriţii şi a spus:

(13) În Ziua în care făţarnicii şi făţarnicele le vor zice dreptcredincioşilor: „Aşteptaţi-ne ca să luăm şi noi din lumina voastră, pentru a ne ajuta să trecem peste Sirat!" Şi li se va zice făţarnicilor, batjocoritor: „Întoarceţi-vă înapoi şi căutaţi o lumină care să vă lumineze vouă!" Şi se va ridica între ei un zid, cu o poartă. Înlăuntrul ei se va afla îndurarea care-i cuprinde pe dreptcredincioşi, iar în afara ei aflându-se chinul în care se vor afla ipocriţii.

(14) Şi făţarnicii vor striga către dreptcredincioşi: „Oare nu am fost împreună cu voi întru islam şi supunere?!" Le vor zice lor dreptcredincioşii: „Ba da, voi aţi fost împreună cu noi! Însă voi v-aţi ispitit propriile suflete prin ipocrizie şi le-aţi sortit pieirii. Şi aţi stat la pândă să vedeţi când dreptcredincioşii vor fi înfrânţi pentru a face publică necredinţa voastră. Şi aţi fost în îndoială cu privire la victoria Lui pentru cei care cred, şi în învierea de după moarte. Şi aţi fost voi amăgiţi de nădejdile voastre înşelătoare, până ce v-a ajuns moartea, şi vă aflaţi [încă] întru această [amăgire]. Şi v-a înşelat pe voi Şeitan în privinţa lui Allah.

(15) Însă astăzi, o, voi, ipocriţilor, nu se mai primeşte de la voi nicio răscumpărare de pedeapsa lui Allah, şi nici de la aceia care nu au crezut în Allah în mod limpede. Sălaşul vostru, precum şi al necredincioşilor, va fi Focul. El este locul ce vi se cuvine vouă, şi voi sunteţi cei ce îl meritaţi. Şi ce rea soartă este aceasta!"

(16) Oare nu a sosit vremea pentru aceia care cred în Allah, ca inimile lor să fie smerite şi să-şi găsească liniştea în pomenirea lui Allah Preaslăvitul, precum şi în promisiunea sau avertizarea pogorâte în Coran? Şi să nu fie ei asemenea iudeilor cărora le-a fost trimisă Tora, precum şi a creştinilor cărora li s-a dăruit Evanghelia întru împietrirea inimilor lor. Şi [pentru care] s-a petrecut vreme îndelungată între ei şi trimiterea profeţilor lor, şi datorită acestui fapt inimile lor au fost împietrite, şi mulţi dintre ei au ieşit de sub îndurarea lui Allah către păcătuire?!

(17) Să ştiţi că Allah dă viaţă pământului, făcându-l roditor, după ce mai înainte fusese uscat! O, voi, oameni! Noi v-am făcut vouă limpezi semnele şi dovezile ce indică puterea lui Allah şi Unicitatea Lui, pentru ca voi să pricepeţi, şi să ştiţi că Cel care a dat viaţă pământului, după ce mai înainte fusese mort, este cu putere întru a va învia după moartea voastră, şi este cu putere întru a înmuia inimile voastre, după ce ele fuseseră [mai înainte] împietrite.

(18) Cu adevărat, aceia care au făcut milostenie din averile lor dintre bărbaţi sau femei şi le-au dăruit cu inima bună, fără a menţiona binefacerea făcută şi fără a răni [prin aceasta pe cineva], vor avea o răsplată înmulţită pentru faptele lor – răsplata pentru fiecare faptă bună va fi înmulţită cu zece asemenea ei, până la de şapte sute de ori şi de mult mai multe ori. Şi, peste acestea, ei vor avea parte de o răsplată generoasă de la Allah, în Paradis.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Binecuvântarea lui Allah pentru dreptcredincioşi, oferindu-le lumini care vor merge înainte lor şi în dreapta lor. 2 - Păcatele şi ipocrizia sunt un motiv pentru întunecime şi pieire în Ziua Judecăţii. 3 - Pândirea dreptcredincioşilor, îndoiala în privinţa învierii şi căderea în înşelăciunea nădejdilor efemere şi în amăgirea lui Şeitan sunt dintre atributele făţarnicilor.**

4 - Riscul ignoranţei care duce la împietrirea inimii.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصِّدِّيقُونَۖ وَٱلشُّهَدَآءُ
عِندَ رَبِّهِمۡ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ وَنُورُهُمۡۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ
بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ١٩ ٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا ٱلۡحَيَوٰةُ
ٱلدُّنۡيَا لَعِبٞ وَلَهۡوٞ وَزِينَةٞ وَتَفَاخُرُۢ بَيۡنَكُمۡ وَتَكَاثُرٞ فِي ٱلۡأَمۡوَٰلِ
وَٱلۡأَوۡلَٰدِۖ كَمَثَلِ غَيۡثٍ أَعۡجَبَ ٱلۡكُفَّارَ نَبَاتُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ
مُصۡفَرّٗا ثُمَّ يَكُونُ حُطَٰمٗاۖ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٞ شَدِيدٞ وَمَغۡفِرَةٞ
مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضۡوَٰنٞۚ وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلۡغُرُورِ ٢٠
سَابِقُوٓاْ إِلَىٰ مَغۡفِرَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ وَجَنَّةٍ عَرۡضُهَا كَعَرۡضِ ٱلسَّمَآءِ
وَٱلۡأَرۡضِ أُعِدَّتۡ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۚ ذَٰلِكَ فَضۡلُ
ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٢١ مَآ أَصَابَ
مِن مُّصِيبَةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مِّن
قَبۡلِ أَن نَّبۡرَأَهَآۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٢٢ لِّكَيۡلَا
تَأۡسَوۡاْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمۡ وَلَا تَفۡرَحُواْ بِمَآ ءَاتَىٰكُمۡۗ وَٱللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخۡتَالٖ فَخُورٍ ٢٣ ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ وَيَأۡمُرُونَ
ٱلنَّاسَ بِٱلۡبُخۡلِۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ٢٤

(19) Iar aceia care au crezut în Allah şi au crezut în trimişii Săi, fără a deosebi între ei, - aceia sunt cei iubitori de adevăr, şi martirii vor avea la Domnul lor răsplata cea nobilă promisă lor, iar lumina lor le va merge înainte şi în dreapta lor în Ziua Judecății. Iar aceia care nu au crezut în Allah şi în profeţii Săi şi au socotit mincinoase semnele Noastre pogorâte profeților Noştri, aceia vor fi oaspeţii Iadului; ei vor pătrunde în el în Ziua Judecății şi în el vor rămâne veşnic, fără a mai ieşi vreodată.

(20) Şi să ştiți că viața lumească este doar o joacă a trupurilor, şi o glumă a inimilor, şi o podoabă cu care voi vă înfrumusețați, şi o goană după a va întrece şi mândri între voi prin avere şi plăceri, şi după înmulțirea averilor şi a copiilor. Ca pilda unei ploi, a cărei vegetaţie îi încântă pe lucrătorii pământului, dar mai apoi această plantă nici nu apuca să se împlinească, şi cel care o priveşte o vede îngălbenită, după ce fusese mai înainte înverzită, apoi Allah o preschimbă pe ea în nişte bucăți sfărâmate. Iar în Viața de Apoi se află un chin aspru pentru necredincioşi şi ipocriți. Iar pentru supuşii Săi dreptcredincioşi, iertare de la Allah pentru păcatele lor, şi mulțumire pentru aceştia din partea Lui. Şi nu este această viață lumească decât o plăcere efemeră, fără de temei. Iar cel care a preferat plăcerea trecătoare a acesteia în defavoarea binecuvântărilor Vieții de Apoi, este cel pierdut.

(21) Întreceți-vă, o, voi, oameni, întru plinirea de fapte bune care să vă ofere iertarea păcatelor voastre, precum căința şi alte modalități de adorare, pentru a obține prin acestea o Grădină atât de largă, cât lărgimea cerului şi a pământului, care a fost pregătită de către Allah pentru aceia care au crezut în El şi în trimişii Săi! Această răsplată este Harul lui Allah pe care El îl dăruieşte cui voieşte dintre supuşii Săi, căci Allah, Preaslăvitul, este Cel Preadătător de Har supuşilor Săi dreptcredincioşi.

(22) Nicio nenorocire nu se abate asupra oamenilor pe pământ, precum seceta şi altele, şi nici asupra lor înşişi, fără ca ea să nu se afle înscrisă în Tablele bine păstrate, înainte ca Noi să dăm curs creației, căci acesta este [cu siguranță] un lucru uşor pentru Allah.

(23) Aceasta pentru ca voi să nu fiți trişti, o, oameni, pentru ceea ce ați pierdut şi nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruieşte, cu o bucurie semețitoare. Căci Allah nu-l iubeşte pe cel care se arată trufaş şi lăudăros oamenilor, prin cele care i-au fost dăruite de către Allah.

(24) Aceia care sunt zgârciți în cele cărora li se impune lor a le dărui şi le poruncesc oamenilor să fie zgârciți, sunt pierzători. Însă acela care întoarce spatele supunerii față de Allah, el nu Îl afectează prin aceasta cu nimic pe Allah, ci doar pe sine însuşi, căci Allah Îşi este suficient Sieşi, şi El nu este în nevoie de supunerea robilor Săi, şi El este întotdeauna Vrednic de Laudă.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Delăsarea de viața lumească, de poftele şi plăcerile acesteia şi căutarea Vieții de Apoi, şi a binecuvântărilor veşnice ale acesteia sunt cele ce ajuta la plinirea comportamentului căii drepte.

2 - Obligativitatea credinței în destin.

3 - Printre beneficiile credinței în destin se află şi lipsa întristării pentru cele care nu au fost obținute dintre averile vieții lumeşti.

4 - Avariția şi îndemnarea la aceasta sunt două atribute respingătoare, care nu caracterizează un dreptcredincios.

لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلَنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلۡنَا مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ
وَٱلۡمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلۡقِسۡطِۖ وَأَنزَلۡنَا ٱلۡحَدِيدَ فِيهِ
بَأۡسٞ شَدِيدٞ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعۡلَمَ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥ وَرُسُلَهُۥ
بِٱلۡغَيۡبِۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٞ ٢٥ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحٗا وَإِبۡرَٰهِيمَ
وَجَعَلۡنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلۡكِتَٰبَۖ فَمِنۡهُم مُّهۡتَدٖۖ
وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ٢٦ ثُمَّ قَفَّيۡنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيۡنَا بِعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡإِنجِيلَۖ وَجَعَلۡنَا
فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ رَأۡفَةٗ وَرَحۡمَةٗۚ وَرَهۡبَانِيَّةً
ٱبۡتَدَعُوهَا مَا كَتَبۡنَٰهَا عَلَيۡهِمۡ إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ رِضۡوَٰنِ ٱللَّهِ
فَمَا رَعَوۡهَا حَقَّ رِعَايَتِهَاۖ فَـَٔاتَيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنۡهُمۡ أَجۡرَهُمۡۖ
وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ٢٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ
وَءَامِنُواْ بِرَسُولِهِۦ يُؤۡتِكُمۡ كِفۡلَيۡنِ مِن رَّحۡمَتِهِۦ وَيَجۡعَل لَّكُمۡ نُورٗا
تَمۡشُونَ بِهِۦ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٢٨ لِّئَلَّا يَعۡلَمَ
أَهۡلُ ٱلۡكِتَٰبِ أَلَّا يَقۡدِرُونَ عَلَىٰ شَيۡءٖ مِّن فَضۡلِ ٱللَّهِ وَأَنَّ
ٱلۡفَضۡلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ٢٩

(25) Noi i-am trimis pe mesagerii Noştri cu semne clare şi dovezi limpezi, şi am făcut să pogoare cu ei Scriptura şi am pogorât cu ei Balanţa, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, şi am pogorât Noi fierul, în care se află putere mare. Din ei construiesc arme şi în el se află foloase pentru oameni în cele pe care ei le produc și le cultivă. Şi pentru ca Allah să îl facă ştiut limpede supuşilor Săi pe cel care Îl ajută pe El fără ca ei să fie văzuţi. Cu adevărat, Allah este Tare şi Puternic și nimic nu Îl poate învinge, și nimic nu îi poate fi Lui cu neputință.

(26) Cu adevărat, Noi i-am trimis pe Noe şi pe Avraam (pacea fie asupra lor) şi le-am dăruit urmaşilor lor profeţia şi Scripturile pogorâte. Şi printre urmașii lor au fost unii bine călăuziți către calea cea dreaptă, izbânditori, însă mulți dintre ei au fost ieşiţi din drumul supunerii față de Allah.

(27) Apoi, Noi i-am făcut să meargă pe urmele lor pe trimişii Noştri şi i-am trimis pe ei popoarelor lor. I-am făcut să îl urmeze pe Iisus fiul Mariei, și i-am dăruit lui Evanghelia, iar în inimile celor care au crezut în el și l-au urmat am pus milă şi îndurare; și astfel ei au fost binevoitori și milostivi între ei. Însă ei au născocit extrema monahismului în religia lor, prin renunțarea la căsătorie și unele plăceri pe care Noi le-am permis lor. Noi nu le-am cerut lor acestea, ci ei și le-au impus lor înșile, ca o inovație în religie. Și Noi nu le-am cerut decât să caute mulțumirea lui Allah, însă ei nu au făcut aceasta! Și astfel, noi le-am dat acelora dintre ei care au crezut răsplata [cuvenita] lor, însă mulţi dintre ei au ieșit de sub supunerea față de Allah, mințind în privința celor cu care a venit profetul lor Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(28) O, voi cei care credeţi în Allah și ați plinit cele care v-au fost prescrise de către El! Fiţi cu frică de Allah [și feriți-vă de pedeapsa Sa] prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale, şi credeţi în Trimisul Său. Iar El vă va dărui două părţi de recompensă și răsplata, [una] pentru credința în profetul Său Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și [cealaltă] pentru credința voastră în profeții Săi de mai înainte. Şi vă va face vouă o lumină după care să vă călăuziţi în viața voastră lumească, și care să vă lumineze în Ziua Învierii pe Sirat, şi vă va ierta vouă păcatele voastre, acoperindu-le și nepedepsindu-vă pentru ele, căci Allah este Iertător, Îndurător cu supușii Săi.

(29) Cu adevărat, v-am arătat vouă măreţul Nostru Har asupra voastră prin cele pe care vi le-am pregătit, o, dreptcredincioșilor, dintre răsplăti înmulțite. Pentru ca iudeii și creştinii, dintre oamenii Cărţii de mai înainte, să ştie că ei nu vor avea nicio putere asupra harului lui Allah, în sensul interzicerii acestuia de la cei de la care ei voiesc şi al dăruirii sale acelor cărora ei voiesc, şi pentru a şti că harul se află numai în mâna lui Allah, Preaslăvitul, şi El îl dăruieşte aceluia căruia El voieşte dintre supușii Săi, căci Allah este Dătătorul harului cel mare, și El îl dăruiește cu harul Său pe cine voiește.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Adevărul are nevoie de o putere care să îl protejeze și să îl răspândească.

2 - Evidențierea statutului dreptății în legislația divină.

3 - Legătura de rudenie cu oamenii credinței și ai căii drepte nu îi este de niciun folos omului, dacă el însuși nu a fost dreptcredincios.

4 - Evidențierea interzicerii inovației în religie.